

SVERIGES OFFICIELLA STATISTIK
JORDBRUK MED BINÄRINGAR

F I S K E

ÅR 1951

AV

STATISTISKA CENTRALBYRÅN

STOCKHOLM 1953
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
53-1068

INLEDNING

TILL

**Fiske / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1916-[1971]. - (Sveriges officiella statistik).
Täckningsår: 1914-1969.**

1914-1934 med innehållsförteckning och sammanfattning på franska.
- 1935-1949 även med fransk parallelltitel: *Pêche en ...* -
1950-1993 med innehållsförteckning, sammanfattning samt parallelltitel på engelska: *Fishing in ...*, från 1951 och framåt: *Fisheries*.

Efterföljare:

Fiskestatistisk årsbok / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1972-1982. - (Sveriges officiella statistik).
Täckningsår: 1971-1982.

Översiktspublikationer:

Fiskestatistik 1913-1987 : 75 år vid SCB. - Ingår i: *Fiske 1987 – en översikt*.
- Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1988. - (Sveriges officiella statistik).
- (Statistiska meddelanden J 55 SM 8801).

Fiske. År 1951. – (Sveriges officiella statistik).
Digitaliserad av Statistiska centralbyrån (SCB) 2012.

SVERIGES OFFICIELLA STATISTIK
JORDBRUK MED BINÄRINGAR

F I S K E

ÅR 1951

AV

STATISTISKA CENTRALBYRÅN

STOCKHOLM 1953
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
53-1068

OFFICIAL STATISTICS OF SWEDEN
AGRICULTURE AND FISHERIES

F I S H E R I E S

IN 1951

BY

THE CENTRAL BUREAU OF STATISTICS

Till KONUNGEN.

Statistiska centralbyrån får härmed överlämna sin årliga redogörelse för fisket. I huvudsak avser densamma förhållandena under år 1951, men beträffande sillfisket med snörpvad fiskesäsongen 1951/52.

Stockholm den 22 december 1952.

Underdånigst
KARIN KOCK.

OTTO ZETTERBERG.

Bo Sten.

Innehållsförteckning.

Text.

	Sid.		Sid.
Sammanfattning på engelska	VI	Väst kustfisket	17
Inledning	1	Beredning	27
Saltsjöfisket	1	Priareglering	27
Fiskare, redskap och båtar	1	Försäljning i utlandet av svenskfångad	
Fångstens mängd och värde	3	och i Sverige av utlandsfångad fisk . .	28
Östersjö- och Öresundsfisket	9	Sötvattensfisket	29

Tabeller.

Tab. 1. Fiskare, redskap och båtar vid saltsjöfisket, länsvis, den 31 december 1951	32	Tab. 4. Sill- och strömmingsfisket utom i Hallands samt Göteborgs och Bohus län, länsvis, år 1951	38
2. Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd och värde, år 1951	34	5. Saltsjöfiskets avkastning i Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län under varje månad år 1951	40
3. Saltsjöfiskets avkastning, länsvis, mängd och värde, år 1951	36	6. Fisket vid vissa lax- och sikfäskan m. m. år 1951	41

Bilaga.

Förteckning över i berättelsen förekommande fiskar och skaldjur med deras latinska och engelska namn	42
--	----

Rättelse till Fiske 1950

Sid. 43, kolumn 6, rad 7

Står: 79 500

Bör vara: 769 800

Contents.

Text.

	Page		Page
Introduction	1	The fishery on the West Coast	17
Salt-water fishery	1	The preparation of fish	27
Fishermen, fishing gear and fishing craft.	1	The regulation of prices	27
The quantity and value of landings in the salt-water fishery	3	Landings in foreign countries of fish caught by Swedish fishermen and landings in Sweden of fish caught by foreign fishermen	28
The fishery in the Baltic and in the Sound	9	Fresh-water fishery	29

Tables.

Table 1. <i>Fishermen, fishing gear and fishing craft in the salt-water fishery, in each county, in 1951.</i>	32	Number who fish as a subsidiary means of livelihood. Col. 4-5: Seines, dragnets and trawls, number and value (Kr. 1 000). Col. 6-7: Nets, number and value (Kr. 1 000). Col. 8-9: Nets for herring and
Column 1: County (district). Col. 2: Number of professional fishermen. Col. 3:		

Baltic herring, number and value (Kr. 1 000). Col. 10-11: Fyke-nets, eel-bucks and pound-nets, number and value (Kr. 1 000). Col. 12: Hook-gear, value (Kr. 1 000). Col. 13: Other gear, value (Kr. 1 000). Col. 14: Cordage, etc., value (Kr. 1 000). Col. 15: Total value of fishing gear (Kr. 1 000). Col. 16-17: Decked craft with motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 18-19: Decked craft without motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 20-21: Open craft with motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 22-23: Open craft without motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 24: Total value of fishing craft (Kr. 1 000). Col. 25: Total value of gear and craft (Kr. 1 000).

Table 2. *The yield of the salt-water fishery in different fishing regions, quantity (tons) and value (Sw. Kr. 1 000), in 1951.* 34

Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 42). Col. 2: East coast (tons). Col. 3: South coast (tons). Col. 4: The Sound (tons). Col. 5: Kattegatt and Skagerak (tons). Col. 6: North Sea (tons). Col. 7: Total landings (tons). Col. 8: Whereof immediate delivery abroad (tons). Col. 9: East coast (Kr. 1 000). Col. 10: South coast (Kr. 1 000). Col. 11: The Sound (Kr. 1 000). Col. 12: Kattegatt and Skagerak (Kr. 1 000). Col. 13: North Sea (Kr. 1 000). Col. 14: Total value (Kr. 1 000). Col. 15: Whereof immediate delivery abroad (Kr. 1 000).

Table 3. *The yield of the salt-water fishery in each county, quantity (tons) and value (Sw. Kr. 1 000), in 1951.* 36

Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 42). Col. 2-18: County. Col. 19: The whole country, 1951. Col. 20: The whole country, 1950.

Table 4. *Herring fishing (including Baltic herring) in each county, besides the counties of Göteborg & Bohus and Halland, in 1951.* 38

Column 1: County (district). Col. 2:

Number of professional fishermen. Col. 3: Number who fish as a subsidiary means of livelihood. Col. 4-5: Seines for herring and Baltic herring, number and value (Kr. 1 000). Col. 6-7: Sweep-nets, nets for herring and Baltic herring, number and value (Kr. 1 000). Col. 8-9: Fyke-nets for Baltic herring fishing, number and value (Kr. 1 000). Col. 10: Cordage, etc., value (Kr. 1 000). Col. 11: Total value of fishing gear (Kr. 1 000). Col. 12: Decked craft with motor, number. Col. 13: Open craft with motor, number. Col. 14: Craft with motor, value (Kr. 1 000). Col. 15-16: Craft without motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 17: Total landings (tons). Col. 18: Total landings, value (Kr. 1 000). Col. 19: Whereof sold in fresh condition (tons). Col. 20: Whereof used by fishermen for preserving (tons). Col. 21-22: Baltic herring salted by fishermen (tons; Kr. 1 000). Col. 23-24: Fermented Baltic herring, prepared by fishermen (tons; Kr. 1 000). Col. 25-26: Smoked Baltic herring, prepared by fishermen (tons; Kr. 1 000).

Table 5. *The yield of the salt-water fishery in the counties of Blekinge, Kristianstad and Malmöhus in each month, in 1951.* 40

Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 42). Col. 2-13: Month. Col. 14: The whole year.

Table 6. *Salmon- and whitefish-fisheries, etc. in certain rivers, in 1951.* 41

Column 1: Watercourse (county). Col. 2: Number of professional fishermen. Col. 3: Number who fish as a subsidiary means of livelihood. Col. 4: Seines, number. Col. 5: Nets, number. Col. 6: Fyke-nets, number. Col. 7: Other gear, number. Col. 8: Value of gear (Kr.). Col. 9-11: Landings of salmon, number; weight (kg); value (Kr.). Col. 12-13: Landings of trout, weight (kg); value (Kr.). Col. 14-15: Landings of whitefish, weight (kg); value (Kr.). Col. 16-17: Landings of lamprey, weight (kg); value (Kr.). Col. 18: Total value of landings (Kr.).

Appendix.

List of fish and shell-fish, in Swedish, Latin and English, occurring in the statement. 42

Symboler.

Explanation of symbols.

Repetition	•	Repetition
Intet finnes att redovisas	—	Magnitude nil
För litet för att upptagas	$\left\{ \begin{smallmatrix} 0 \\ 0.0 \end{smallmatrix} \right\}$	Magnitude less than half of unit employed
Uppgift ej tillgänglig	..	Data not available
Logiskt omöjlig uppgift	.	Category not applicable
Preliminär uppgift	*	Provisional or estimated figure

Summary.

In the present publication an account is given of the fisheries in Sweden in 1951.

As from the beginning of 1924 the fishery statistics mainly cover data relating to salt-water fisheries.

During recent years the total number of fishermen has continuously decreased. The principal reason for this may be found in the fact that the coastal industrial undertakings often offer better means of support. The decline in the supply of fish in certain areas is also a contributory cause. At the end of 1951 the total number of fishermen was 21 380, including 13 280 professionals.

The value of the gear and craft used in salt-water fisheries increased by nearly 7 % when compared with 1950, totalling 151 mill. kronor. The general financial development of Sweden, including, *inter alia*, the advanced cost of new building and repairs, explains the increase.

The total quantity of the landings, 182 700 tons (including offal), evidenced an insignificant decrease when compared with the previous year. The landings of herring and Baltic herring, both fish of importance, increased by 6 %, while other kinds of fish showed a decline. Thus, the landings of ling and salmon both decreased by 20 %, eel by 12 % and sprat by 10 %. The most important kind of fish was herring, in which are included Baltic herring. The large quantity of fresh-water fish that

is included in the salt-water fishery represents a peculiar feature of Swedish fishing, mainly being due to the great difference in salt content, which in the Skagerrak amounts to 30-32 %, in the Baltic, on the other hand, to 5-8 %, in the Gulf of Bothnia to only 3-5 %, and which is still lower in the archipelago.

The value of the landings, which increased by 7 % when compared with 1950, amounted to 109 mill. kronor. Owing to the increased prices obtained for nearly all kinds of fish, fishermen enjoyed some degree of compensation for the advanced cost of materials.

A very considerable proportion of the yield from the salt-water fisheries (70 %) comes from the west coast (*vide* table 2). About 53 % of Swedish professional fishermen live in that part of the country.

The landings of Swedish fishermen in Denmark, Great Britain, and Western Germany are included in the statistics. These landings in 1951 totalled 19 000 tons valued at 87 mill. kronor. On the other hand, those consignments have been excluded which have been sold in Swedish ports by foreign fishermen, and which in 1951 totalled about 2 200 tons.

For further studies an appendix has been published on page 42, where the English names of the various kinds of fish are enumerated. Reference is also made to the table of contents on page IV, giving a translation of the Swedish table headings.

Inledning

Beträffande fiskestatistikens historiska utveckling och dess organisation samt de vid insamlandet av primäruppgifter använda blanketterna hänvisas till föregående redogörelser, särskilt för åren 1914, 1919, 1920, 1925, 1931, 1942, 1944 och 1949. De fem sistnämnda innehålla i en bilaga avtryck, som i huvudsak återgiva nu gällande blankettens utseende. Bestämmelserna för insamlandet av primäruppgifter för fiskestatistik fastställas enligt kungörelsen den 17 juni 1948 (nr 502) av statistiska centralbyrån och fiskeristyrelsen gemensamt.

Uppgiftsinsamlingen handhaves förutom av hushållningssällskapens fiskeritjänstemän även av ombud, som anlitas av dem; i Göteborgs och Bohus län fungera dock havsfiskeföreningens ordsamfund. Uppgifterna insändas till vederbörande fiskeritjänsteman, som efter en förberedande granskning vidarebefordrar materialet till statistiska centralbyrån.

Uppmärksammas bör, att uppgifterna i tab. 1, 3 och 4 hänföra sig till de kuststräckor, där fiskarna äro bosatta. För de kuststräckor, som jämte länen redovisas i tab. 1 och 4, går gränsen mellan »Ostkusten» och »Sydkusten» vid Tor-

hamns udde i Blekinge län, mellan »Sydkusten» och »Öresund» vid Skanör och Falsterbo, mellan »Öresund» och »Skånekusten» vid Kattegatt» vid Kullen samt slutligen mellan den sistnämnda kuststräckan och »Västkusten» vid gränsen mellan Kristianstads och Hallands län. Därjämte redovisas fångsten även efter fångstområde (tab. 2). Den härvid genomförda indelningen måste av naturliga skäl bli mer ungefärlig.

Efter år 1923 har statsbidrag utgått endast för insamling av uppgifter till salt-sjöfisket, varför endast detta redovisas fullständigt. Därjämte meddelas dock uppgifter rörande fisket i Vättern samt lax-, laxörings-, sik- och nejronögonfiskerna i en del större vattendrag.

Från och med år 1951 redovisas särskilda uppgifter rörande storryssjefisket i Östersjön, i avsnittet »Östersjö- och Öresundsfisket». Beträffande den vid insamlingen av dessa uppgifter använda blanketten (bl. 27) hänvisas till bilaga 1 i 1949 års redogörelse.

En förteckning över alla i berättelsen upptagna fiskar och skaldjur jämte deras latinska och engelska namn ingår som bilaga till här föreliggande redogörelse.

Saltsjöfisket

Fiskare, redskap och båtar (tab. 1). År 1951 utövades saltsjöfiske såsom huvudyrke av 13 284 personer och såsom binäring av 8 097. *Yrkesfiskarna* hade sedan år 1950 sjunkit i antal med 525 och binäringsfiskarna med 220. Minsk-

ningen var märkbar i alla län utom i Uppsala, där en mindre uppgång skett. Speciellt kraftig var minskningen i Västernorrlands, Kalmar och Gotlands län, där totala antalet fiskare reducerades med ungefär 10 % under år 1951. Or-

saken till den allmänna nedgången torde främst ligga i den minskade fisktillgången i vissa områden och den härav föranledda övergången till annan sysselsättning. I norrlandslänen ha kustindustrierna erbjudit bättre ekonomiska villkor, varför många norrlandsfiskare tagit anställning där. Vissa län redovisade en ökning i antalet binäringsfiskare jämfört med år 1950. I allmänhet har då en övergång från yrkesfiske till binäringsfiske ägt rum och antalet yrkesfiskare minskat i motsvarande grad. Av hela antalet yrkesfiskare voro 6 425 eller drygt 48 % bosatta i Göteborgs och Bohus län. Yrkesmännen utgjorde den övervägande delen av totala antalet fiskare i alla län utom i de tre nordligaste samt i Stockholms, Östergötlands och Gotlands län, där binäringsfiskarna voro talrikast. Gränsen mellan yrkes- och binäringsfiskare är dock ofta svävande. Sportfiskare äro ej medtagna i redovisningen.

Vid saltsjöfisket begagnades år 1951 redskap och båtar till ett värde av i runt tal 151.3 milj. kr, varav redskap för 58.9 och båtar för 92.4 milj. kr. Totalvärdet hade sedan år 1950 ökat med ej fullt 7 %, värdet av redskap med 9 och värdet av båtar med drygt 5 %. I detta sammanhang kan nämnas, att all materiel skall upptagas till anskaffningsvärdet, men då uppgifterna härröra från en mängd olika uppgiftslämnare, kan det icke undvikas, att värderingsgrunderna bli skiftande. Värdeökningarna torde även detta år till icke oväsentlig del bero på nyanskaffningar, som med nuvarande höga priser ha dragit stora kostnader. För saltsjöfisket i dess helhet var båtar- nas värde år 1951 större än redskapens, men vad beträffar de olika länen var motsatsen fallet i alla län vid Östersjön utom Stockholms, Östergötlands, Blekinge och Kristianstads. Västkustlänens ojämförligt högre båt- än redskapsvärde var avgörande för rikssiffrorna.

Enligt tab. 1 kom vidare det största värdet bland *redskapen* på grupperna skötar, sill- och strömmingsgarn samt ryssjor, hommor och bottengarn. Av no-

tar, vadare och trålar (9 124) hade Göteborgs och Bohus län nära $\frac{1}{2}$. Bland dessa samma ingingo 7 386 trålar och vadare, av vilka 6 495 tillhörde västkustlänen och flertalet av de övriga Skåne, Blekinge och Gotland. Med undantag för gruppen notar, vadare och trålar, där en mindre antalsökning ägt rum, visade alla redskapsgrupper en antalsminskning, medan värdet stigit i de olika grupperna sedan år 1950. Detta förhållande bör ses mot bakgrunden av den allmänna ekonomiska utvecklingen. En mer detaljerad fördelning av redskapen lämnas för Östersjö- och Öresundsfisket på sid. 10.

De viktigaste *fiskebåtarna* utgjordes av däckade båtar med motor. De hade ökat i antal med 41 sedan år 1950. Bland dessa ha liksom föregående år inräknats en del fraktfartyg, som endast under en del av året användas för fiske, samt 10 ångtrålare. Gruppen däckade båtar utan motor, som blott omfattade 15 båtar, utgöres av äldre, i allmänhet upplagda fartyg. Antalet öppna båtar med motor ökade med 81, medan antalet dylika utan motor minskade med 405. Värdet hade i alla båtgrupper ökat sedan år 1950, bl. a. beroende på de höjda priserna för ny- och ombyggnad. Större delen av värdeökningen kom som vanligt på västkustlänen, där framför allt anskaffningen av nya däckade motorbåtar går till avsevärda belopp. Kostnaderna för byggnad av en modern, större fiskebåt, utrustad med ekolod, radiotelefon m. fl. tekniska hjälpmedel, belöpa sig där till över 200 000 kronor för närvarande. Under år 1951 märktes en viss avmattning i nybeställningarna. Förslaget om en allmän investeringsavgift anses härvid ha verkat återhållande. Båtmaterialet har speciellt vid Västkusten genomgått en omfattande modernisering under de senaste åren. Som exempel kan nämnas, att enbart vid denna kuststräcka närmare 300 fiskebåtar nu äro utrustade med radiotelefon.

I efterföljande tablå har antalet fiskebåtar med motor fördelats efter *motorstyrka* och kuststräcka.

Inom gruppen däckade båtar är skill-

	Ost- kusten	Syd- kusten	Öre- sund	Skåne- kusten vid Kattegatt	Väst- kusten	Summa	%
Däckade båtar							
1—10 hkr	799	106	197	4	404	1 510	40.7
11—30 „	607	229	67	6	189	1 098	29.6
31—90 „	34	125	1	2	345	507	13.7
91—150 „	—	39	—	—	328	367	9.9
> 150 „	1	1	—	—	226	228	6.1
Summa	1 441	500	265	12	1 492	3 710	100
Öppna båtar							
1—5 hkr	3 170	355	137	44	699	4 405	68.4
6—10 „	1 477	93	13	27	275	1 885	29.8
> 10 „	131	3	—	2	13	149	2.8
Summa	4 778	451	150	73	987	6 439	100

naden stor mellan å ena sidan Väst-kusten, där båtarna mestadels äro försedda med kraftiga motorer, och å andra sidan de övriga kuststräckorna, där man i allmänhet har svagare motorer. Beträffande de öppna motorbåtarna äro båtar med svagare motorer betydligt talrikare än dylika med starka motorer. Vid en jämförelse med de närmast föregående årens framträder den genomgående tendensen, att allt fler båtar utrustas med starkare motorer.

Båtar och redskap, använda vid speciella fisken, redovisas beträffande Östersjö- och Öresundsfisket i tablåer på sid. 10 och 14—16 samt i fråga om Väst-kustfisket i tab. B.

Fångstens mängd och värde (tab. 2 och 3). I tab. 2 lämnas redogörelse för fångstmängd och värde med fördelning på fångstområden. Tab. 3 är däremot uppställd länsvis efter fiskarnas hemorter. De viktigare fall, där kuststräcka och fångstområde icke gränsa intill varandra, och där fiskare alltså färdas längre väg för att komma till fångstplatsen, gälla västkustlänen och framgå av tab. B.

Korrigerings. Centralbyrån är medveten om, att de fiskestatistiska uppgifterna, särskilt beträffande fångsterna, delvis äro ganska ofullständiga och osäkra. För kontroll ha också tidigare använts försäljningssiffrorna från auktionshamnarna vid Västkusten, uppgifter om svenska fiskares i utlandet ilandförda fångster, uppgifter om fiskares strömmingsförsäljning till de auktorise-

rade fiskförsäljningsföreningarna på Ostkusten m. m. Korrigering har skett, om kontrollsiffrorna sammanlagt varit större.

Från och med år 1950 har även annat hjälpmedel för korrigeringen använts. Numera finnes nämligen tillgång till fullständigare kontrollsiffror i statens jordbruksnämnds preliminära årsstatistik, som fr. o. m. år 1952 övertagits av statistiska centralbyrån. Denna preliminära årsstatistik är uppbyggd på följande uppgifter:

I. För Västkusten:

a) försäljningen av fisk vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad (se tab. C),

b) försäljningen av prisreglerad fisk på andra fiskmottagningsplatser än de under a) omnämnda fiskauktionshamnarna. Antalet dylika platser utgör ett trettiotal. Försäljningen av fisk vid fiskauktionerna i Marstrand och Klädesholmen ingår här.

På grund av prisregleringssystemets utformning erhållas ej genom b) uppgifter i vissa hänseenden, varför andra vägar måste anlitas, nämligen för

c) överskottsfisken, om vilken i stället uppgifter inhämtas från Västkustfisk, förening u. p. a., samt

d) skarpsillen, om vilken uppgifter lämnas av Svensk andelsfisk rörande kollektivförsäljningen.

Kompletteringar av de under a)—d) omnämnda uppgifterna ske med

e) uppgifter från Bohusläns islandsfiskares förening m. fl. beträffande västkustfiskares fångster av islandssill,

f) uppgifter från Storsjöfiskarnas försäljningsförening beträffande fisket efter långa,

g) uppgifter från Svensk andelsfisk rörande kollektivförsäljningen av ål samt

h) uppgifter från Göteborgs fiskhamn beträffande ilandförd osåld sill.

Desutom göras vissa approximativa tillägg rörande fångsten av skaldjur och sommarskarpssill.

II. För Sydkusten:

Den preliminära statistiken för Syd-kusten grundar sig på särskilda uppgifter från fiskeritillsyningsmännen i Skåne och Blekinge, d. v. s. samma personer, som äro uppgiftslämnare för centralbyråns statistik. Statistiken omfattar

a) sydkustfiskares fångster,

b) västkustfiskares försäljning av fisk i vissa sydsvenska hamnar (Trelleborg och Karlskrona).

III. För Ostkusten:

Statistiken omfattar

a) av de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna mottagen strömming,

b) preliminära årsuppgifter från hushållningssällskapens fiskeritjänstemän om fångsterna av torsk, lax och ål samt

c) approximativa tillägg för övrig fångst uteder Ostkusten.

IV. Om svenska fiskares utrikes ilandförling inhämtas uppgifter från statliga myndigheter i de olika länderna.

I regel tjänstgör alltså mottagaren av fisken som uppgiftslämnare vid denna statistik. För år 1951 redovisade den preliminära årsstatistiken en totalfångst av 175 500 ton till ett värde av 113 milj. kronor mot 175 900 ton till ett värde av 99 milj. kronor föregående år.

Vid korrigeringen har den principen tillämpats, att det till centralbyråns inkomna statistiska materialet korrigerats till överensstämmelse med den preliminära årsstatistiken, då denna för vissa fiskslag redovisat högre fångstmängd och värde.

Rättelser med ledning av nämnda kontrolluppgifter ha endast gjorts för Göteborgs och Bohus samt Östergötlands län. Härför redogöres under avd. Väst-

kustfisket respektive Östersjö- och Öresundsfisket.

Vidare kan nämnas, att till fiskmjölsfabriker, djuruppfödare m. fl. regelbundet avyttras en stor mängd s. k. *skrapfisk* (sill, skarpsill, torsk, vitling, makrill m. m.), vilken i allmänhet ej ingår i de kvantiteter, som redovisas i det följande. Med skrapfisk avses här sådan fisk, som ej är duglig till människoföda, d. v. s. småfisk i allmänhet, vilken mestadels erhålles vid trälfisket. För att få en så tillförlitlig uppgift som möjligt om den under år 1951 av fiskare försälda skrapfiskkvantiteten ha de 11 största fiskmjölsfabrikerna, vissa fiskauktionsföreståndare, fiskareföreningar m. fl. tillfrågats angående den av dem omhändertagna skrapfiskmängden år 1951. Leveranserna till fiskmjölsfabrikerna framgå av nedanstående tabell.

	Ton	1 000 kr
Sill och skarpsill	8 970	620
Torskfiskar	5 180	370
Övrig fisk	2 260	140
Summa	16 410	1 130

Det är att märka, att dessa siffror endast avse den av de 11 fiskmjölsfabrikerna inköpta skrapfisken under år 1951. Dessutom inköptes nämligen stora kvantiteter fiskavfall, vilka ej redovisas här, eftersom de redan inräknats i följande fångststatistik. Djuruppfödare inköpte enligt fiskauktions- och fiskförsäljningsföreningsuppgifter omkring 3 000 ton skrapfisk till ett värde av 200 000 kronor att användas till föda åt höns, minkar och grisar. Den totala skrapfiskkvantiteten belöpte sig år 1951 således till omkring 19 400 ton. Det av inköparna till fiskarna betalda medelpri-set uppgick till 7 öre/kg. Under sommaren 1951 införde Svenska Västkustfiskarnas Centralförbund förbud mot ilandförling av skrapfisk för att skydda småfiskbeståndet vid Västkusten.

Slutligen bör framhållas, att fiskarbefolkningens egen förbrukning åtminstone vid Västkusten ofta ej torde medräknas i fångstuppgifterna.

Avrenstillägg. Av betydelse är att en del av fångsten rensas före försäljning-

en, varvid den i regel kommer att redovisas som rensad i statistiken. Därför har man under senare år på uppgiftsblanketterna sökt erhålla uppgifter beträffande omfattningen av rensningen för att kunna verkställa erforderliga korrigeringar. Uppgifterna, som de första åren voro ganska ofullständiga, användes till en början endast för att i textframställningen möjliggöra en beräkning av hela fångsten i rensad form eller s. k. hel vikt. Uppgiftslämnarna torde emellertid numera tämligen allmänt lämna uppgifter även om rensningen. Därför ha fr. o. m. år 1949 korrigeringar verkställts av fångstuppgifterna såväl i berörda tabeller (tab. 2 och 3) som i textframställningen. Detta måste beaktas vid tidsjämförelser av fångstkvantiteter.

Med ledning av de erhållna uppgifterna om rensningen ha uträknats följande procenttal, utvisande den rensade fångstens del av totalfångsten år 1951 i de län, där rensning enligt uppgifterna förekom, samt vid saltsjöfisket i dess helhet.

L ä n	%
Västernorrlands	1
Blekinge	39
Kristianstads	44
Malmöhus	20
Hallands	32
Göteborgs och Bohus	24
Hela riket	23

Vid Östersjön är det nästan enbart torsk, som rensas, i västkustlänen däremot ett flertal fiskslag. Givetvis är behovet att rensa fisken större, ju längre fiskeresorna utsträckas. Vid de stora träl- och snurrevadsfiskena är det en regel nästan utan undantag, att fångster av andra fiskslag än sill rensas. Om förhållandena härvidlag vid de olika västkustfiskena redogöres närmare under avd. Västkustfisket. Även årstiden har sin betydelse. Vissa fisksorter, såsom strömming, skarpsill och ål, rensas aldrig före försäljningen. Detsamma gäller för sill utom islandssill, som i allmänhet rensas helt, och fladensill, där rensning äger rum i mindre omfattning. Vad andra viktigare fiskslag angår, uppgick den del av fångsten, som rensats enligt uppgifterna för år 1951 för bergtunga och rödtunga till 90—100 %, för kolja, vit-

ling, gråsej, lyrtorsk, långa, kummel, rödspotta, tonfisk, havskatt och haj till 80 — 90, för piggvar till 74 för torsk till 65, för rocka till 60, för flundra till 39, för marulk till 35 och för makrill till endast 19 %.

Av efterföljande tablå framgår dels hur stort procentuellt tillägg, som enligt från sakkunnigt håll inhämtade uppgifter bör påläggas för olika fiskslag med hänsyn till avrens, dels det framräknade vikt-tillägget fördelat på fiskslag och län. Med hjälp av särskild expertis har en översyn av de procentuella tilläggen företagits för 1951 års redogörelse. Härvid sänktes tillägget för torsk utan huvud från 67 till 40 %, medan makrilltillägget höjdes från 13 till 30 %. Övriga procentuella tillägg äro oförändrade.

Summan av de beräknade tilläggen uppgick till 9 875 ton, vilket utgjorde 5 % av hela fångstmängden.

Fiskslag	Tillägg för avrens	
	%	Ton
Torsk	{m. huv. 18) {nt. huv. 40)	5 587
Kolja	m. huv. 18	1 166
Vitling	» » »	522
Gråsej	» » »	224
Lyrtorsk	» » »	172
Långa	» » »	761
Kummel	» » »	189
Rödspotta	» » 4	35
Flundra	» » »	28
Bergtunga	» » »	7
Rödtunga	» » »	40
Piggvar	» » »	2
Makrill	» » 30	711
Tonfisk	» » 25	44
Marulk	» » 186	208
Havskatt	» » 18	36
Haj	» » 25	6
Rocka	» » 63	4
Annan	» » 15	133
	Såa avrens	9 875

Därav i: Västernorrlands län	5
Blekinge »	2 611
Kristianstads »	1 209
Malmöhus »	160
Hallands »	412
Göteborgs o. Bohus »	5 478

Fångstmängden. Den totala fångsten uppgick för år 1951 till omkring 182 700 ton, vilket är omkring 2 % mindre än föregående års fångst, som utgjorde cirka 186 700 ton.

Av tab. 3 framgår, att fångstmängden ökade under redogörelseåret i Norrbottens, Västerbottens, Gävleborgs, Uppsala, Stockholms, Östergötlands, Gotlands och Kristianstads län, men minskade i övriga län i förhållande till år 1950. Den största ökningen redovisades för Gotlands län med 35 %. Torskfisket gav här ett mycket gott resultat år 1951, men det goda utbytet av sill- och strömmingsfisket bidrog även till fångstökningen. Västernorrlands län uppvisade den största minskningen med 30 %. Detta läns fiskare ha i stor utsträckning övergått till annat yrke med bättre utkomstmöjligheter; den försämrade tillgången på främst strömming har även bidragit. Sedan år 1949 har fångstmängden sjunkit med nära hälften i detta län. För Göteborgs och Bohus län nedgick fångstmängden med 4 % jämfört med år 1950. Unge-

fär $\frac{2}{3}$ av hela fångsten levererades ändå av fiskare från nämnda län. Närmast därefter kommo Blekinge, Kristianstads och Hallands län.

Uppdelningen på olika fångstområden (tab. 2) visade minskning för alla områden utom Sydkusten och Ostkusten. För det sistnämnda området samt Öresund och Nordsjön voro förändringarna dock obetydliga. Den fångstmängd, som erhöles vid fisket i Kattegatt och Skagerack, sjönk däremot med 6 % jämfört med föregående år. De i förhållande till år 1950 försämrade resultaten av sill-snörpvads-, skarpsilltrål- och makrillgarnfiskena voro främsta orsaken till denna fångstnedgång.

Den procentuella fördelningen av fångstens mängd och värde på de olika fångstområdena framgår av följande tablä.

Fångstområde enligt tab. 2	Fångstmängden				Fångstvärdet			
	1936— 1939	1946— 1949	1950	1951	1936— 1939	1946— 1949	1950	1951
	%	%	%	%	%	%	%	%
Ostkusten	26.9	15.2	14.9	15.2	28.7	22.3	22.3	22.9
Sydkusten	8.8	13.1	14.0	14.8	10.5	12.0	13.8	13.8
Öresund	1.0	1.1	0.8	0.8	1.6	1.4	1.2	1.2
Kattegatt o. Skagerack . .	52.4	42.1	42.7	41.1	43.7	38.5	40.2	38.3
Nordsjön med avlägsnare farvatten	10.9	28.5	27.6	28.1	15.5	25.8	23.0	23.8
Summa	100	100	100	100	100	100	100	100

Kattegatt och Skagerack hade mindre andel av fångsten år 1951 än föregående år. Nordsjöns andel steg däremot något. Även sydkust- och ostkustfarvattnens relativa betydelse ökade jämfört med föregående år. Om jämförelse göres med åren närmast före det andra världskriget är uppgången av det i mer avlägsna farvatten bedrivna havsfisket märkbar, då speciellt Nordsjöns men även Sydkustens andelar ökat avsevärt på Ostkustens samt Kattegatts och Skageracks bekostnad.

För att belysa fångstutvecklingen för de olika fiskslagen ha i vidstående tablä fångstmängden åren 1951 och 1950 samt medeltalet för åren 1946—1949 ställts i relation till den genomsnittliga fångstmängden under åren närmast före det andra världskriget, 1936—1939. Om jämförelse till att börja med göres mellan redogörelseåret och närmast föregå-

	1936— 1939	1946— 1949	1950	1951
	Ton	Index		
Sill och strömming . . .	69 399	122	132	140
Skarpsill . . .	7 751	101	130	118
Torsk	12 456	222	254	238
Kolja	5 161	221	164	148
Vitling . . .	5 034	94	72	68
Gräsej	272	509	696	541
Lyrtorsk . . .	240	545	628	469
Långa	2 917	134	181	145
Kummel . . .	311	611	563	399
Rödspotta . .	1 259	179	107	87
Flundra och bergtunga .	2 316	108	86	86
Rödtunga . . .	1 334	81	83	78
Makrill	4 306	180	315	294
Lax	246	520	576	461
Sik	368	169	188	233
Ål	1 756	103	125	110
Abborre . . .	478	101	99	104
Gädda	631	110	116	120
Kräftdjur . . .	1 739	95	101	104
Övriga	4 582	136	117	76
Summa	122 556	139	152	149

Tab. A. Fångstmängden procentuellt fördelad efter fiskslag inom varje fångstområde samt på skilda fångstområden.

Fiskar och skaldjur	Fångstmängden av olika fiskslag i % av fångstområdets hela fångstmängd						Fångstmängden av olika fiskslag fördelad på skilda fångstområden, i %					
	Ost-kus-ten	Syd-kus-ten	Öre-sund	Katte-gatt o. Skage-rack	Nord-sjön	Hela fång-sten	Ost-kus-ten	Syd-kus-ten	Öre-sund	Katte-gatt o. Skage-rack	Nord-sjön	Summa
Sill och strömming	68.5	3.5	3.6	47.8	65.1	53.8	19.5	9.4	0.0	36.8	84.3	100
Skarpsill	0.0	—	—	12.2	—	5.0	0.1	—	—	89.9	—	100
Torsk	14.1	60.9	56.0	8.5	3.9	16.8	13.5	55.6	2.8	21.4	6.7	100
Kolja	—	—	—	2.0	12.0	4.2	—	—	—	19.2	80.8	100
Vitling	—	—	—	3.1	2.2	1.9	—	—	—	67.0	33.0	100
Gräsej	—	—	—	0.9	1.5	0.8	—	—	—	48.3	51.7	100
Lyrtorsk	—	—	—	1.2	0.5	0.6	—	—	—	76.8	23.2	100
Långa	—	—	0.2	0.5	7.6	2.8	—	—	0.1	8.5	91.4	100
Lubb	—	—	—	—	0.3	0.1	—	—	—	—	100.0	100
Kummel	—	—	—	0.5	1.7	0.7	—	—	—	30.3	69.7	100
Rödspotta	0.0	0.3	1.4	0.6	1.0	0.6	0.0	6.8	1.9	43.6	47.7	100
Flundra	1.5	0.7	19.8	1.0	0.8	1.0	23.2	10.8	16.7	42.7	7.1	100
Bergtunga	—	—	—	0.2	0.1	0.1	—	—	—	80.5	19.5	100
Rödtunga	—	—	—	1.0	0.8	0.6	—	—	—	70.3	29.7	100
Makrill	—	0.0	2.3	15.0	2.6	6.9	—	0.1	0.3	89.0	10.6	100
Tonfisk	—	—	—	0.3	—	0.1	—	—	—	100.0	—	100
Havskatt	—	—	—	0.3	0.1	0.1	—	—	—	77.9	22.1	100
Lax	2.9	1.2	0.0	0.0	—	0.6	69.9	27.6	0.0	2.5	—	100
Laxöring	0.2	0.0	0.0	0.0	—	0.1	62.5	17.0	0.0	20.5	—	100
Sik	3.1	0.0	—	—	—	0.5	99.6	0.4	—	—	—	100
Skjölja	0.3	—	—	—	—	0.0	100.0	—	—	—	—	100
Ål	2.7	2.9	12.6	0.3	—	1.1	39.1	40.0	9.7	11.2	—	100
Abborre	1.7	0.0	0.3	—	—	0.3	97.8	1.4	0.8	—	—	100
Gädda	2.5	0.3	0.1	—	—	0.4	90.9	9.0	0.1	—	—	100
Lake	0.3	—	—	—	—	0.0	100.0	—	—	—	—	100
Braxen	0.9	—	—	—	—	0.1	100.0	—	—	—	—	100
Mört	0.4	0.0	—	—	—	0.1	97.6	2.4	—	—	—	100
Id	0.4	0.0	0.1	—	—	0.1	97.6	1.6	0.8	—	—	100
Haj	—	—	—	0.0	0.0	0.0	—	—	—	97.0	3.0	100
Havskräfta	—	—	—	0.8	0.0	0.3	—	—	—	97.7	2.3	100
Nordhavsräka	—	—	—	1.0	—	0.4	—	—	—	100.0	—	100
Hummer	—	—	—	0.3	—	0.1	—	—	—	100.0	—	100
Krabba	—	—	—	0.3	—	0.1	—	—	—	100.0	—	100
Övriga	0.2	0.1	3.6	2.2	0.5	1.2	2.8	1.1	2.6	80.5	13.0	100
Summa	100	100	100	100	100	100	15.2	14.8	0.8	41.1	28.1	100

ende år, finner man, att fångsten av sill och strömming gått upp med 6 %, främst till följd av det goda fladensillfisket, medan övriga viktigare fiskslag i allmänhet redovisade en nedgång. Sälunda sjönk fångstmängden av bl. a. långa och lax med 20, av ål med 12, av skarpsill med 10, av kolja med 9, av flundrefiskar och makrill med 7 samt av torsk med 6 %. Minskningen av laxfångsten torde i viss mån ha påverkats av kraftverksutbygget i de norrländska älvarna, vilket reducerat laxens lekmöjligheter. Jämfört med basperioden 1936—1939 visade siff-

rona för år 1951 större fångst för alla i tabelln upptagna fiskslag utom vitling, rödspotta, flundra och bergtunga samt rödtunga. Särskilt stor var uppgången för lax, vissa torskfiskar, makrill och sik.

Beträffande fördelningen av fångsten på de olika fiskslagen år 1951 visar tab. A, att något mer än hälften (53 %) av fångstmängden bestod av sill och strömming. Närmast därefter kom torsk (16 %), makrill, skarpsill, kolja, långa och vitling.

Ett säregt drag hos det svenska saltvattenfisket är den stora mängd söt- el-

ler bräckvattenfiskar, som ingår i fångsten. Dessa fisksorter, till vilka hänföras abborre, gädda, sik, braxen, mört, id m. fl. ävensom laxfiskar, äro sålunda, bortsett från strömmingen, övervägande i hela Bottniska viken samt längs Östersjöskusten till och med Östergötlands län; undantag utgör Stockholms län, där torsken år 1951 liksom tidigare under en följd av år intog främsta platsen efter strömmingen. I Kalmar län och, ehuru i mindre grad, i Blekinge och på Gotland fångas ännu mycket sötvattenfisk; dock är i Kalmar län näst strömmingen ålen det viktigaste fiskslaget. På Gotland kom år 1951 torsken främst, följd av sill och strömming, lax samt flundra. I Blekinge och Skåne ger torsken vanligen de största fångstmängderna. I Hallands län äro sill, torsk, skarpsill och makrill de viktigaste fiskslagen, i Göteborg och Bohus län sill, arter tillhörande torsksläktet, makrill och skarpsill. Orsaken till denna lokala fördelning är att söka i att vattnets salthalt gradvis avtager från 3 % och däröver i Nordsjön och Skagerack till endast några få ‰ i övre delen av Bottniska viken samt i den inre skärgården vid Östersjön.

Tab. A visar de viktigaste fisksorternas procentuella andelar av fångsten för de olika fångstområdena. Därav framgår, att de nyssnämnda söt- och bräckvattenfiskarna ha större betydelse endast för

Ostkusten. För Ostkustens del kan vidare påpekas, dels att strömmingen har dominerande betydelse, dels att torsk kommer på andra platsen. För såväl Sydkusten som Öresund är torsk den utan jämförelse viktigaste fisksorten; i det förstnämnda fångstområdet följes den närmast av sill och strömming, i det sistnämnda av flundra och ål. För Kattegatt och Skagerack och i ännu högre grad Nordsjön är sillen åter den förhärskande fisksorten, i det förra området följd av torskfiskar, makrill och skarpsill, i det senare huvudsakligen av torskfiskar.

Av tab. A framgår även, hur fångstmängden av olika fiskslag fördelar sig på de skilda fångstområdena. Den största andelen av all söt- och bräckvattenfisk år 1951 kom på Östersjön; av torsk och ål på Sydkusten; av sill, skarpsill, vitling, lyrtorsk, flundra, bergtunga, rödtunga, makrill, tonfisk, havskatt, haj och skaldjur på Kattegatt och Skagerack samt av kolja, gråsej, långa, lubb, kummel och rödspotta på Nordsjön.

Priser. De genomsnittliga priser, till vilka de olika fisk- och skaldjursslagen försåldes av fiskarna, angivas för landet i dess helhet i nedanstående tablå. Till följd av brister hos primärmaterialet äro prisuppgifterna i en del fall något osäkra.

Öre per kg		Öre per kg		Öre per kg	
1950 1951		1950 1951		1950 1951	
Sill och strömming .	38 45	Slätvar	181 155	Abborre	74 76
Skarpsill	67 57	Sjötunga	301 275	Gädda	195 202
Torsk	34 41	Hälleflundra	220 203	Lake	132 152
Kolja	62 62	Näbbgädda	40 38	Braxen	57 64
Vitling	42 45	Makrill	45 47	Mört	31 35
Gråsej	34 34	Tonfisk	86 119	Id	49 49
Lyrtorsk	43 51	Sjurygg	88 96	Haj	59 94
Långa	52 64	Marulk	54 58	Rocka	33 30
Lubb	23 29	Havskatt	61 76	Havskräfta	90 88
Kummel	106 111	Lax	495 576	Nordhavsräka	443 463
Rödspotta	152 146	Laxöring	368 401	Strandräka	475 463
Flundra	67 77	Harr	160 140	Krabba	167 190
Bergtunga	100 108	Sik	159 172	Hummer	680 699
Rödtunga	108 124	Siklöja	195 208	Ostron	200 273
Piggvar	215 216	Ål	359 355	Blåmussla	10 11

Den under de två närmast föregående åren iakttagna sjunkande tendensen i genomsnittspriset för de flesta viktiga fiskslagen övergick i allmänhet under

år 1951 i prisstegringar, vilka gävo fiskarna en viss kompensasjon för de höjda materielpiserna. Enligt den preliminära årsstatistiken, för vilken närmare redo-

gjorts på sid. 3 och 4, utgjorde det år 1951 till fiskarna betalda genomsnittspriset avseende hela riket för sill och strömming 47 öre, för skarpsill 57 öre, för torsk 50 öre, för kolja 101 öre, för vitling 63 öre, för långa 64 öre, för rödspotta 160 öre, för flundra 72 öre, för rødtunga 129 öre, för makrill 50 öre, för lax 570 öre samt för ål 358 öre. Vid en jämförelse med de ovan i tabblån redovisade medelpriserna bör beaktas, att dessa beräknats på fångsten av respektive fiskslag i hel vikt, d. v. s. inklusive avrenstillägg, medan den preliminära årsstatistikens siffror äro beräknade på den ilandförda vikten. Detta förklarar till en del, varför priserna för vissa fiskslag enligt den preliminära årsstatistiken ligga betydligt högre än de i tabblån angivna. Vidare har i den preliminära årsstatistiken hänsyn ej kunnat tagas till den av fiskarna själva vid hemmakonsumtion och hemmaberedning använda fisken, vilken i allmänhet värderas lägre än den till direktförsäljning levererade. Beträffande priserna för den till fiskförsäljningsföreningarna försälda strömmingen och de till Göteborgs fiskauktion levererade fiskslagen finnas särskilda redogörelser sid. 13 och 25.

Även under år 1951 förekommo vissa ingripanden från statsmakternas sida i prisreglerande syfte. Härför redogöres närmare under avd. Prisreglering på sid. 27.

Fångstvärdet. Det sammanlagda värdet av fångsten utgjorde 109,0 milj. kr eller omkring 7 % mer än föregående år trots minskad fångstmängd. Medelpriset för totalfångsten steg med 11 % från 54 öre/kg till 60 öre/kg.

I alla län utom Västernorrlands, Södermanlands, Kalmar och Malmöhus steg fångstvärdet. Procentuellt sett hade Uppsala, Västerbottens, Östergötlands och Gävleborgs län de mest betydande ökningarna, medan Västernorrlands län hade den största minskningen. En höjning av medelpriset för totalfångsten var genomgående för samtliga län utom Gotlands, där en ändring av fångstinriktningen ägt rum från laxfiske till torskfiske, och Malmöhus län, där de mins-

kade fångsterna av ål var främsta orsaken till nedgången. På Göteborgs och Bohus län kommo drygt 58 % av fångstvärdet; närmast följde Blekinge, Kristianstads och Kalmar län.

Uppdelningen på olika fångstområden (tab. 2) visar ökning i fångstvärdet jämfört med år 1950 för alla områden. Den största uppgången förededde Nordsjön, Östkusten och Sydkusten med cirka 11 %; för Kattegatt och Skagerack var förändringen obetydlig.

Den procentuella fördelningen på de olika fångstområdena år 1951 framgår av tabblån på sid. 6. Även i fråga om fångstvärdet dominerade Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön, dock icke i samma grad som i fråga om fångstkvantiteter. Utefter Östkusten samt i Öresund fångades nämligen fisk av genomsnittligt högre värde än efter andra kuststräckor.

Även beträffande fångstvärdet kom sill och strömming främst av alla fiskslag med drygt 40 % av hela fångstvärdet vid saltsjöfisket. Nämnda fiskslag lämnade även det största ekonomiska utbytet i de flesta län; undantag voro Norrbottens och Gotlands län, för vilka laxen var den ojämförligt viktigaste fisksorten, Kalmar och Malmöhus län, där ålen representerade det största värdet, samt Blekinge och Kristianstads län, där torsken kom i främsta rummet.

Östersjö- och Öresundsfisket (Norrbottens—Malmöhus län). I föregående avdelning har redogjorts för saltsjöfisket i dess helhet. Följande framställning avser att något utförligare belysa det fiske, som bedrivs av fiskare, bosatta vid Bottniska viken och Östersjön samt sträckan Öresund—Skälderviken—Båstad; i ett följande kapitel lämnas motsvarande översikt för det fiske, som bedrivs av fiskarna i de båda västkustlänen, varvid medräknas även vad västkustfiskare fångat i Östersjön. Redogörelsen rörande Östersjö- och Öresundsfisket omfattar, förutom en inledande översikt, uppgifter rörande sill- och strömmingsfisket, storryssjefisket samt bottengarnsfisket inom området i fråga samt trål- och snurrevadsfisket i södra Östersjön och i Kat-

tegatt; däri ingå även uppgifter om säsongväxlingarna i fisket vid Skåne och Blekinge.

Till belysande av Östersjö- och Öresundsfiskets omfattning må nämnas, att av hela fångstvärdet vid saltsjöfisket 37.4 % kom på detta område. Om av västkustfiskare gjorda fångster i Östersjön medräknas, blir procenttalet 38.4.

Motsvarande tal för år 1950 voro 36.6 resp. 37.3, vilket alltså visar, att ifråga- varande område hade i det närmaste samma ekonomiska betydelse för fisket de bägge åren.

I följande sammanställning lämnas uppgifter om fiskare, redskap, båtar och fångst vid ovan nämnda fisken.

Fiske	Antal fiskare 1951	Redskaps- värde 1 000 kr 1951	Båt- värde 1 000 kr 1951	Fångstmängd ton		Fångstvärde 1 000 kr	
	1951	1951	1951	1950	1951	1950	1951
Östersjö- och Öresundsfisket i dess helhet	13 164	42 114	31 879	54 064	54 706	37 148	40 786
Därav ¹⁾ : Sill- och strömmingsfisket ²⁾	9 242	15 620	26 568	27 075	28 254	12 900	15 970
Storryssjefisket ³⁾	1 754	5 040	2 447	866	866	2 535	2 535
Bottengarnsfisket ⁴⁾	1 168	6 377	1 107	2 255	2 059	6 350	5 214
Trål- o. snurrevadsfisket ⁵⁾	658	833	7 147	8 577	9 223	2 284	3 176

Av hela antalet fiskare vid Östersjön och Öresund deltog under år 1951 drygt $\frac{2}{3}$ i sill- och strömmingsfisket, men endast 13 % i storryssjefisket, 9 % i bottengarnsfisket och 5 % i trål- och snurrevadsfisket. Av hela redskapsvärdet kommo 37 % på sill- och strömmingsfisket, 12 % på storryssjefisket och 15 % på bottengarnsfisket men endast en relativt obetydlig del på trål- och snurrevadsfisket; båtvärdet fördelade sig med 83 % på sill- och strömmingsfisket, jämförelsevis obetydliga delar på storryssje- och bottengarnsfiskena samt 22 % på trål- och snurrevadsfisket. Här bör uppmärksammas, att många båtar användas i flera fisken under ett år. Fångstmängden vid Östersjö- och Öresundsfisket var ungefär lika stor som föregående år, medan fångstvärdet låg 10 % över nämnda års värde. Av fångstvärdet kommo 39 % på sill- och strömmingsfisket, 6 % på storryssjefisket, 13 % på bottengarnsfisket och 8 % på trål- och snurrevadsfisket samt återstående 34 % på övriga, i tablån ej nämnda fisken.

Rörande vid Östersjö- och Öresundsfisket använda redskap föreligga utförligare uppgifter än vad som meddelas i tab. 1. Dessa angivas i sammandrag för hela området i följande tablå.

Redskap	Antal	Värde 1 000 kr
Notar	1 738	1 141
Trålar	859	825
Snurrevadar	32	44
Torsk- och flundrenät	35 984	1 101
Fjällfisknät	77 667	1 717
Laxnät	55 488	3 744
Skötar, sill- o. strömmingsgarn	107 629	14 338
Mindre ryssjor (utom ålryssjor)	28 409	579
Storryssjor (utom ålryssjor)	5 649	5 326
Ålhommar och ålryssjor	18 653	1 219
Bottengarn, kilnotar och laxsätt	1 773	6 166
Torskrevor (hundrade krok)	55 559	489
Laxrevor och laxlinor	236 822	1 268
Diverse krokredskap	—	296
Annan redskap	—	994
Tågvirke m. m.	—	2 867

Bland diverse krokredskap ingå ål- och gäddrevor, angel- och ståndkrokar och liknande redskap. »Annan redskap» utgöres till stor del av sumpar och pålkranar vid bottengarnsfisket. Det största värdet representerade gruppen skötar, sill- och strömmingsgarn; det närmast största bottengarn, kilnotar och laxsätt. Storryssjorna intogo vad värdet beträffar tredje platsen. Jämfört med föregående år voro vissa värdeökningar märkbara speciellt för trålar, snurrevadar, laxnät, torskrevor och tågvirke m. m. Redskapsantalet höll sig däremot med

¹⁾ I redskapsvärdet för de särskilda fiskena ingår ej värdet av tågvirke m. m. — ²⁾ Fångst av sill och strömming i trål, storryssjor och bottengarn ingår i tablån under sill- och ström-

mingsfisket liksom antalet av de i silltrålfisket deltagande fiskarna och värdet av den av dem använda materielen.

några få undantag (trålar och laxrevar) ganska konstant eller sjönk t. o. m. något i de olika grupperna.

Under redogörelseåret åsamkades redskap under fiske i det här berörda området *skador*, orsakade av väderleksförhållanden, sälär, överseglingar m. m. Då det torde vara av intresse att få en uppfattning om storleken av dessa redskapsskador, återgives här nedan en tablå ur en av byråchef Chr. Hessle i

fiskeristyrelsen gjord undersökning rörande fiskredskapsförlusterna vid Ost- och Sydkusten åren 1948—1950. Tablå visar värdet av de förlorade och skadade fiskredskapen, angivet i procent av fångstvärdet för de olika fiskerna och länen (med undantag av Norrbottens län). Av redogörelsen för undersökningen framgår, att siffrorna ofta äro ganska approximativa, varför alltför detaljerade slutsatser ej böra dragas ur tablå.

L ä n	Ström- mings- eller sillfiske med garn eller skötar	Stor- ryssje- fiske	Laxfiske med driv- garn eller krok	Fiske med bottengarn eller hommor	Torsk och flundrefiske med krok eller nät	Trålfiske
Västerbottens	2.2	1.8	—	—	—	—
Västernorrlands	1.9	—	1.7	—	2.0	—
Gävleborgs	1.1	1.0	—	—	—	—
Uppsala	1.6	1.4	2.9	—	—	—
Stockholms	1.2	—	3.9	1.0	1.6	—
Södermanlands	0.8	—	—	—	—	—
Östergötlands	2.8	—	—	2.5	—	—
Kalmar, norra delen	2.2	—	5.8	2.1	—	—
Kalmar, södra delen	2.1	—	2.5	2.8	0.6	—
Gotlands	2.8	—	2.3	0.5	1.0	—
Blekinge	1.2	—	1.5	1.1	1.0	4.5
Kristianstads	2.8	—	—	9.7	0.7	4.5
Malmöhus	2.4	—	—	7.5	0.8	8.1

Trålfisket och vid vissa kuststräckor bottengarnsfisket synes vara förenade med betydligt högre redskapsförluster än övriga fisken. Sill- och strömmingsfisket samt laxfisket medförde i regel ungefär samma skador på redskapen i förhållande till fångstvärdet, medan storryssfisket samt torsk- och flundrefisket med krok eller nät uppvisade lägre siffror.

Fångstmängdens och fångstvärdets fördelning efter fiskslag framgår av följande sammanställning.

	Fångstmängden		Fångstvärdet	
	Ton	%	1000 kr	%
Sill o. strömming	28 254	51.6	15 970	39.2
Torsk	19 366	35.4	6 722	16.5
Rödspotta	88	0.2	120	0.3
Flundra	980	1.8	843	2.1
Lax	1 116	2.0	6 374	15.6
Laxöring	73	0.1	292	0.7
Sik	857	1.6	1 471	3.6
Ål	1 721	3.1	6 270	15.4
Abborre	497	0.9	380	0.9
Gädda	755	1.4	1 528	3.7
Braxen	258	0.5	164	0.4
Övriga	741	1.4	652	1.6
Summa	54 706	100	40 786	100

De utan jämförelse största fångstmängderna lämnade sill och strömming samt torsk. Beträffande värdet kommo sill och strömming långt framför de andra fiskslagen med torsk, lax och ål som de närmast därefter följande. Fångstvärdet av de fyra nämnda fiskslagen utgjorde 87 % av hela fångstvärdet vid Östersjö- och Öresundsfisket.

Sill- och strömmingsfisket redovisas i tab. 4, som innehåller uppgifter härom för alla län utom Hallands samt Göteborgs och Bohus.

I Norrland börjar strömmingsfisket i allmänhet i april eller maj och avslutas under oktober—december; i Norrbottens län är dock perioden i regel något kortare, under det att fisket i Gävleborgs län ofta pågår hela året. I Uppsala län pågår fisket från mars—maj till in emot årets slut. I Stockholms, Södermanlands och Östergötlands län samt Kalmar läns norra del fiskas i allmänhet året runt; fisket med notar, som där

har sitt förnämsta område, bedrivs dock i Stockholms län mest om våren och sommaren, men på andra håll delvis som ett vinterfiske. Fisketiden räcker i Kalmar läns södra del från mars eller april mestadels till oktober-december. På Gotlands nordvästkust är vinter- och vårfisket det viktigaste, medan annorstädes på ön de största fångsterna tagas under det senare halvåret. För Blekinge och Skånelänen angives i en senare avdelning fördelningen månadsvis; denna visar, att fisket är mycket obetydligt under vintermånaderna. Sillfisket i Öresund och Kattegatt är begränsat till eftersommaren och hösten. Naturligtvis variera tiderna dock även från år till år på grund av väderleken, vattentemperaturen, isförhållandena o. dyl. Beträffande säsongväxlingarna för hela området under år 1951 hänvisas till tablan i slutet av redogörelsen för detta fiske.

Under år 1951 utövades sill- och strömmingsfisket från ifrågavarande län av 4 779 yrkesfiskare och 3 805 personer med fisket som binäring mot 5 015 resp. 3 887 föregående år. Den under de senare åren observerade minskningen av antalet fiskare fortsatte alltså även år 1951. Orsaken härtill torde vara, att på många platser säkrare och bättre försörjningsmöjligheter inom andra yrken erbjudit sig för fiskarna.

Bland redskapen hade skötar samt sill- och strömmingsgarn den ojämförligt största betydelsen med 85 % av redskapsvärdet. Främst till följd av det minskade deltagarantalet i fisket sjönk antalet använda redskap i alla redskapsgrupper jämfört med föregående år. Av båtar användes mest öppna båtar med motor. Därefter i antal kommo öppna båtar utan motor. Däckade motorbåtar användes även i stor utsträckning, särskilt i Stockholms, Kalmar, Gotlands och Blekinge län.

För hela området utgjorde fångstmängden vid detta fiske år 1951 28 250 ton och fångstvärdet 16.0 milj. kr. Korrigering med ledning av fiskförsäljningsföreningens uppgifter har för redogörelseåret skett beträffande Östergötlands läns sill- och strömmingsfångst, varvid

fångstmängden höjdes med 633 ton och fångstvärdet med 606 000 kr. Jämfört med år 1950 ökade totala fångstmängden med drygt 4 % och fångstvärdet med ej mindre än 24 %. Före år 1948 hade fisket kontinuerligt gått tillbaka ända sedan år 1943. Därefter ha fångsterna stigit, men 1951 års fångst understeg ändå dock 1943 års med 41 % i fråga om mängden och 52 % beträffande värdet. Ökning i fångstmängden redovisades av Norrbottens, Västerbottens, Uppsala, Östergötlands, Gotlands, Blekinge och Kristianstads län, medan övriga län uppvisade minskning jämfört med år 1950. För Gävleborgs, Stockholms och Malmöhus län var nedgången dock obetydlig. I följande tablå lämnas en översikt över fångstvärdets fördelning på de ifrågavarande länen åren 1950 och 1951. Markant är Blekinge läns ökade del av fångstvärdet, vilket främst torde få tillskrivas det starkt ökade trälfisket efter sill. Länet intar numer tätplatsen.

Län	1950		1951	
	1 000 kr	I % av totalsumman	1 000 kr	I % av totalsumman
Norrbottens län	242	1.9	307	1.9
Västerbottens »	474	3.7	639	4.0
Västernorrlands »	775	6.0	707	4.4
Gävleborgs »	1 617	12.5	2 047	12.8
Uppsala »	306	2.4	510	3.2
Stockholms »	2 109	16.8	2 532	15.9
Södermanlands »	950	7.4	974	6.2
Östergötlands »	1 230	9.5	1 852	11.6
Kalmar läns norra del	744	5.8	747	4.7
» » södra »	448	3.6	422	2.6
Gotlands län	219	1.7	328	2.1
Blekinge »	2 154	16.7	2 908	18.2
Kristianstads » :				
Sydkusten . . .	1 182	9.2	1 459	9.1
Skålderviken m. m.	20	0.1	20	0.1
Malmöhus län . . .	480	3.8	518	3.2
Summa	12 900	100	15 970	100

Värfisket var under redogörelseåret i allmänhet sämre än föregående år, medan höstfisket gav ett relativt gott resultat, speciellt i mellersta delen av området. I Norrlandslänen kom strömmingsfisket sent igång, men det gav sedan ganska goda fångster. Från Västernorrlands län rapporterades sjukdomar hos plankton (fiskfödan), vilkas utbredning dock var av mindre omfattning än under år 1950. Utanför kusten av Östergöt-

lands län bedrevs i början av året ett ganska intensivt fiske, som främst var lokaliserat till fiskevattnen vid Härads-skrär. Genom det goda resultatet av detta uppstodo avsättningssvårigheter. Var-fisket började förhållandevis sent på Ostkusten från och med Uppland och söderut på grund av kyligt väder och otjänliga vindar, men detta liksom sen-sommarfisket gav gott resultat, sedan väderleken förbättrats. Utanför Sydkus-ten var tillgången på sill och strömming ovanligt god, vilket förklarar fångstök-ningarna för de här belägna länen.

Den allra största delen av fångsten vid sill- och strömmingsfisket såldes i färskt tillstånd. Endast 373 ton eller 1.3 % av fångsten användes till salube-redning, utförd av fiskare. Beträffande denna beredning se vidare sid. 27.

Vid en jämförelse mellan fångst- och materiellvärden i tab. 4 bör för Blekinge och Skånelänen beaktas, att i fångsten ingå de numera åtminstone för Blekinge och Kristianstads län ganska betydande mängderna sill, fångad vid trål- och snurrevadsfisket i Östersjön (se sid. 16), medan den därvid använda materielen icke medtagits här. För tablån på sid. 10 har dock en beräkning utförts av antalet i trålsillfisket deltagande fiskare och värdet av den av dem använda materie-len. Siffrorna härför ha införts under sill- och strömmingsfisket.

L ä n	Medelpris per kg (öre)		Förenings- pris 1951
	1950	1951	
Norrbottens	46	52	62 ¹⁾
Västerbottens	47	52	53
Västernorrlands	53	70	74
Gävleborgs	51	64	66
Uppsala	51	66	66
Stockholms	50	60	66
Södermanlands	51	60	63
Ostergötlands	47	63	63
Kalmar läns norra del	38	49	51
„ „ södra „	51	62	49
Gotlands	45	52	55
Blekinge	44	47	..
Kristianstads			
Sydkusten	48	52	..
Skålderviken m. m.	77	71	..
Malmöhus	55	68	..
Hela området	48	57	60 ²⁾

¹⁾ Tre ej auktoriserade fiskförsäljningsförening-sars medelpris. — ²⁾ Avser enbart de tio auktori-serade föreningarnas medelpris.

De priser, som fiskarna erhöilo vid försäljning av fångsten, voro ganska oli-ka inom olika områden, som föregå-ende sammanställning visar. Till jämfö-relse ha i en kolumn längst till höger medtagits de av fiskarna från de aukto-riserade försäljningsföreningarna er-hållna medelpriserna (inklusive slut-likvid) för levererad strömming. Jämfört med föregående år ägde i allmänhet ganska avsevärda prisstegringar rum. Medelpriset för hela området ökade så-lunda med 19 %. Vid en jämförelse med föreningspriserna framträder i allmän-het en mindre differens, som har sin förklaring i, att den av fiskarna till hemmakonsumtion och hemmabered-ning använda strömmingen ej ingår i föreningarnas försäljningssiffror. Den-na värderas mestadels lägre än den till föreningarna levererade strömmingen.

Ovan har nämnts, att de s. k. auktori-serade försäljningsföreningarnas verk-samhet ger en viss möjlighet till kontroll av de statistiska uppgifterna. Dylika för-säljningsföreningar funnos år 1951 i i Västerbottens, Västernorrlands, Gäv-leborgs, Stockholms, Södermanlands, Ostergötlands, Kalmar och Gotlands län. Fiskarna i Uppsala län äro anslutna till Gävleborgs läns försäljningsförening. Föreningarna inneha i huvudsak ensam-rätt till parthandeln med strömming och sill, som ilandförts inom respektive förenings område. Dock äga fiskarna rätt att sälja strömming direkt till kon-sumenter i hemorten med vissa undan-tag. Vidare kunna företag eller enskilda personer beviljas särskilda tillstånd att köpa strömming direkt från fiskarna. Centralförening är Ostkustfisk, som för-medlar strömmingsleveranser från över-skotts- till underskottsområden, överta-ger överskottsfisk, förmedlar förnöden-heter för fisket m. m. Rörande central-föreningens prisreglerande verksamhet hänvisas till en särskild redogörelse för prisregleringen på sid. 27.

»Ostkustfisk» för viss statistik över fiskförsäljningsföreningarnas verksam-het. Enligt denna utgjorde den samman-lagda strömmingstillförseln till förenin-garna år 1951 15 922 ton, d. v. s. unge-fär 89 % av hela strömmingsfångstmäng-

den i berörda län. Cirka 71 % av den mottagna strömmingen avsattes för färskkonsumtion och rökning. För att belysa säsongvariationerna återgivias här nedan månadsvis kvantitetssiffrorna för fiskarnas strömmingsleveranser till de tio föreningarna år 1951.

	Ton	%
Januari	673	4.2
Februari	1 404	8.8
Mars	1 087	6.8
April	1 488	9.8
Maj	2 689	16.9
Juni	2 727	17.1
Juli	1 630	10.8
Augusti	1 643	10.8
September	1 040	6.6
Oktober	734	4.6
November	441	2.8
December	366	2.3
Summa	15 922	100

För storryssjefisket i Östersjön lämnas särskild redogörelse för första gången i denna berättelse. Uppgifter inkommo redan till föregående års redo-

görelse, men då de voro ofullständiga, uppskötis redovisningen. Även för år 1951 äro uppgifterna något ofullständiga, då primärmaterial ej inkommit från några län, där dock fisket i allmänhet är av liten betydelse. Beträffande den vid insamlingen av uppgifterna använda blanketten (bl. 27) hänvisas till bilaga 1 i 1949 års berättelse.

Storryssjefisket bedrivs i större omfattning främst utefter Norrlandskusten. Strömmingsstorryssjor förekomma endast i de nordligaste länen. Fisket börjar i allmänhet i april månad och fortsätter fram till eller in i november. Lokala skiljaktigheter förekomma dock. Utefter Norrlandskusten är säsongen ofta något kortare.

Som framgår av nedanstående tablå utgjorde antalet deltagande fiskare 1 754 år 1951. Norrbottens län uppvisade det största antalet. Här deltog 82 % av länets fiskare. Vid fisket kommo sammanlagt 5 011 storryssjor, värda 5 040 000 kronor, till användning.

L ä n	Antal fiskare	Strömmings- och siklöjeryssjor		Lax- och sikryssjor		Påtar	
		Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Norrbottens	608	185	347	3 199	3 542	672	1 240
Västerbottens	358	39	59	627	562	270	355
Gävleborgs	341	—	—	464	265	271	382
Uppsala	57	—	—	88	57	55	56
Stockholms	187	—	—	214	97	137	318
Kalmar läns norra del	88	—	—	82	35	109	74
Gotlands	115	—	—	114	76	93	22
Summa år 1951	1 754	223	406	4 788	4 684	1 607	2 447

Följande tablå redovisar fångstresultatet länsvis.

L ä n	Strömming	Lax	Lax-öring	Sik	Sik-löja	Abborre	Gädda	Annan fisk	Summa
Norrbottens	67 ton	185	17	227	37	18	10	—	561
	1 000 kr	42	1 252	81	296	84	14	—	1 784
Västerbottens	64 ton	38	3	73	0	17	6	10	211
	1 000 kr	34	216	12	111	0	9	3	394
Gävleborgs	— ton	11	2	74	—	9	3	—	99
	1 000 kr	—	66	5	132	—	6	7	216
Uppsala	— ton	1	—	8	—	5	2	2	18
	1 000 kr	—	5	—	18	—	5	4	33
Stockholms	— ton	0	—	27	—	18	14	3	62
	1 000 kr	—	0	—	55	—	17	35	109
Kalmar läns norra del	— ton	0	0	2	—	3	5	5	15
	1 000 kr	—	0	2	—	2	10	4	22
Gotlands	— ton	0	0	12	—	1	13	5	31
	1 000 kr	—	1	24	—	1	24	2	53
Summa år 1951	181 ton	235	22	423	37	71	53	25	997
	1 000 kr	76	1 540	101	640	54	104	12	2 611

Sik, lax och strömming voro de viktigaste fiskslagen vid detta fiske år 1951. Strömming fångades enbart i de två nordligaste länen. Som förut nämnts förekommo strömmingsstorryssjor endast där. Norrbottens och Västerbottens län hade även de största fångsterna av övriga fiskslag, med undantag för abborre och gädda, där fördelningen var mera jämn över hela området. Totalt kommo 83 % av fångstvärdet på dessa två län. För att ytterligare belysa storryssjefiskets betydelse lämnas följande uppgifter om fångstens storlek i procent av totalfångsten för de olika länen: Norrbottens 48 %, Västerbottens 13 %, Gävleborgs 3 %, Uppsala 2 %, Stockholms och Kalmar läns norra del 1 % samt Gotlands län 2 %.

Fisket med bottengarn, kilnotar och laxsätt i Östersjön bedrivs i större omfattning av fiskare från Kalmar läns södra del, Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län ävensom från enstaka platser i Stockholms och Gotlands län samt i Kalmar läns norra del. Fisket är i allmänhet förlagt till eftersommaren och hösten, men på vissa håll bedrivs det även under våren och försommaren.

Antalet deltagande fiskare år 1951 var 1 168. I fisket användes 1 562 bottengarn, 101 kilnotar och 955 båtar. Antalet fiskare, redskap och båtar samt redskapens och båtarnas värde i de olika länen redovisas i följande sammanställning.

L ä n	Bottengarn m. m.		Sumpar		Pålkranar		Båtar	
	Antal fiskare	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Stockholms	4	4	3	1	—	—	4	6
Kalmar läns norra del . .	29	61	45	4	—	—	32	61
„ „ södra „	298	529	454	44	92	140	412	351
Gotlands	10	9	13	1	1	0	8	4
Blekinge	275	303	267	48	66	97	205	241
Kristianstads								
Sydkusten	246	301	139	37	17	20	124	52
Skälderviken m. m. . . .	25	18	4	0	7	2	17	13
Malmöhus	281	438	276	60	90	127	153	379
Summa år 1951	1 168	1 663	1 201	195	273	386	955	1 107
„ „ 1950	1 148	1 684	1 190	156	254	310	958	955

I följande tablå lämnas uppgifter om fångsten länsvis.

L ä n	Sill o. strömming	Torsk	Flundre-fiskar	Makrill	Lax o. laxöring	Äl	Gädda	Annan fisk	Summa
Stockholms	{ton —	0	0	—	—	3	—	1	4
„ „ „ „ „	{1 000 kr —	0	0	—	—	14	—	1	15
Kalmar läns	{ton —	0	0	—	0	19	1	5	25
norra del	{1 000 kr —	0	0	—	0	74	2	2	78
Kalmar läns	{ton 7	43	47	—	1	329	7	44	478
södra del	{1 000 kr 5	15	34	—	3	1 318	16	28	1 419
Gotlands	{ton —	1	0	—	—	3	1	0	5
„ „ „ „ „	{1 000 kr —	0	0	—	—	11	1	0	12
Blekinge	{ton —	4	4	—	—	287	—	7	302
„ „ „ „ „	{1 000 kr —	2	4	—	—	1 071	—	8	1 085
Kristianstads	{ton —	11	0	—	—	325	—	—	336
„ „ „ „ „	{1 000 kr —	4	0	—	—	1 231	—	—	1 235
Sydkusten	{ton —	4	0	—	—	—	—	—	—
Kristianstads	{ton 9	23	5	32	11	1	—	8	89
Skäldervik m. m. . . .	{1 000 kr 6	11	5	19	25	4	—	4	74
Malmöhus	{ton 43	341	43	62	1	329	0	60	879
„ „ „ „ „	{1 000 kr 32	146	32	32	7	1 063	0	27	1 339
Summa år 1951	{ton 59	423	99	94	13	1 296	9	125	2 118
„ „ „ „ „	{1 000 kr 43	178	75	51	35	4 786	19	70	5 257
„ „ 1950	{ton 29	346	91	80	8	1 594	13	123	2 284
„ „ „ „ „	{1 000 kr 23	133	65	45	37	5 977	26	67	6 878

Ekonomiskt mest betydande var bottengarnsfisket i Kalmar läns södra del, Malmöhus, Kristianstads och Blekinge län. För Kalmar läns södra del uppgick fångstvärdet år 1951 vid detta fiske till 46 % av länets hela fångstvärde vid saltsjöfisket, för Malmöhus län till 43 %.

Ål utgjorde den huvudsakliga fångsten, men vid sidan därav fångades även andra fiskslag i icke obetydlig omfattning, särskilt torsk. Av hela fångstmängden vid fisket i fråga, 2 100 ton, utgjorde ålfångsten 61 %. Jämfört med föregående år minskade fångsten av ål med 19 %.

Speciellt under hösten gav fisket dåligt resultat, då stormar orsakade betydande skador på utestående bottengarn. Vidare ansågs de ostliga vindarna ej ha drivit in ålen i tillräcklig grad mot kusten.

Träl- och snurrevadsfisket bedrivs i allmänhet under hela året i södra Östersjön och i Kattegatt. Som följande tablä visar, deltog år 1951 658 fiskare; därvid kommo 841 trålar, 29 snurrevadar och 195 båtar till användning.

L ä n	T r å l a r			S n u r r e v a d a r			B å t a r		
	Antal fiskare	Antal	Värde för sill 1 000 kr	Antal	Värde för annan fisk 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Gotlands	45	4	5	7	8	19	20	21	217
Blekinge	359	183	223	181	182	193	16	83	3 886
Kristianstads	202	110	118	286	208	4	3	71	2 473
Malmöhus	52	17	22	53	27	3	1	20	571
Summa år 1951	658	314	368	527	425	29	40	195	7 147
„ „ 1950	544	279	254	477	367	27	25	178	6 073

Fångstresultaten redovisas länsvis i följande tablä.

		Sill	Torsk	Rödspotta	Flundra	Annan fisk	Σ
Gotlands län	/ton	83	62	—	37	—	182
	/1 000 kr	41	14	—	22	—	77
Blekinge „	/ton	4 074	3 856	0	45	—	7 975
	/1 000 kr	1 920	1 267	0	28	—	3 215
Kristianstads „	/ton	2 476	4 590	50	59	7	7 182
	/1 000 kr	1 242	1 519	68	46	4	2 874
Malmöhus „	/ton	134	467	13	33	4	651
	/1 000 kr	75	172	16	21	4	288
Summa år 1951	/ton	6 767	8 975	63	174	11	15 990
	/1 000 kr	3 278	2 972	79	117	8	6 454
„ „ 1950	/ton	5 355	8 342	38	172	25	13 982
	/1 000 kr	2 462	2 117	50	102	15	4 746

Hela fångstmängden uppgick år 1951 till 16 000 ton, varav största delen kom på Blekinge och Kristianstads län. Jämfört med år 1950 ökade fångstmängden med 15 % och fångstvärdet med 36 %.

Torsk och sill voro de två väsentliga fiskslagen i detta fiske. Medan torsken uppvisade en betydligt lägre fångstmängd år 1950 än år 1949, ägde en mindre uppgång rum år 1951. Sillfångsten fortsatte att öka; uppgången var dock

ej lika stor som mellan åren 1949—1950. Trälfisket bedrevs år 1951 främst i området sydost om Utklippan, på Midsjöbankarna och utanför Blekingekusten. De stadigvarande ostliga vindar, som rådde under vissa fiskeperioder, bidrogo till att fisken ej samlade sig på vanligt sätt utan uppehöll sig mera spridd. Detta medförde större arbetsinsats för samma fångst. Fisken förekom främst på grunt vatten, där fiskarna tvingades

¹⁾ Snurrevadar.

bedriva fisket med betydande redskapsförluster som följd. I början av året var fangstresultatet ganska dåligt på grund av otjänlig väderlek. Så småningom förbättrades dock fisket, varvid avsättningssvarigheter uppstodo för torsken, medan sillen vann god avsättning till följd av de dåliga resultaten av sillfisket från Västkusten under sen-vintern. Torsken fångades förutom med träl även med krok och garn från länen vid södra Östersjön. Krokfisket var i allmänhet förlagt till fiskevattnen omedelbart utanför kusten. I allmänhet ren-sades torsken före försäljningen; ofta borttogs härvid huvudet.

Rörande den lokala avkastningen vid saltsjöfisket från *Skåne och Blekinge*

	All fångst	Sill	Torsk	Röd- spotta	Flundra	Makrill	Lax	Ål
	%	%	%	%	%	%	%	%
Januari	7.6	1.9	12.1	23.5	8.9	—	1.8	0.1
Februari	7.9	2.7	12.0	12.4	11.4	—	2.6	0.1
Mars	7.3	2.9	10.8	8.3	9.8	—	8.8	0.2
April	12.2	8.3	15.7	10.3	8.1	—	24.5	0.6
Maj	10.4	12.5	9.1	11.7	7.7	1.1	25.8	1.9
Juni	9.1	10.4	8.9	5.5	5.3	28.4	8.6	1.6
Juli	7.5	12.0	5.0	5.5	8.6	12.5	1.0	2.4
Augusti	9.6	16.9	5.0	8.3	8.6	28.4	0.3	6.4
September	8.6	13.5	5.0	4.1	7.7	20.5	9.4	12.0
Oktober	10.3	13.1	6.1	4.8	10.7	8.0	12.2	41.6
November	6.0	4.6	5.5	2.8	5.5	1.1	3.4	28.3
December	3.5	1.2	4.8	2.8	7.7	—	1.6	4.8
Hela året	100	100	100	100	100	100	100	100

Av tablån framgå fisketiderna under år 1951 för viktigare fiskslag. Sillen fångades som vanligt övervägande under den varmare årstiden. Torskfisket var fördelat mera jämnt över året, men pågick dock mest på vintern och våren. Fisket av rödspotta var särskilt stort under vintern och våren, av flundra under vintern och senhösten. Makrillfisket ägde till största delen rum under juni—september, laxfisket dels mars—juni, dels september—oktober, ålfisket nästan utslutande augusti—november. Gädda, abborre och annan bräckvattenfisk fångades mera jämnt under hela året.

Beträffande medelpriserna i Skåne och Blekinge för en del viktigare fiskslag un-

lämnas uppgifter över *fördelningen månadsvis*. De äro hämtade från statens jordbruksnämnds månadsstatistik över fisket från Sydkusten. För denna statistik användas samma uppgiftslämnare som för den officiella statistiken. Redovisningen skiljer sig i det avseendet från den officiella, att här upptages den fangst som ilandförts vid kuststräckan, medan den officiella är uppställd efter fiskarens hemort och fångstområdet. Vidare upptages fångsten i ilandförd, delvis rensad vikt. Dessa skiljaktigheter äro dock av mindre betydelse, då siffrorna endast användas för att belysa säsongvariationerna. I tab. 5 redovisas de absoluta talen och i nedanstående sammanställning meddelas den procentuella fördelningen.

der de olika månaderna år 1951 hänvisas till Jordbruksekonomiska Meddelanden, där priserna från statens jordbruksnämnds ovan nämnda månadsstatistik äro angivna.

Västkustfisket (Göteborgs och Bohus samt Hallands län). Efter en redogörelse för västkustfisket i dess helhet följer i detta kapitel en översikt över de olika specialfiskena. Vidare lämnas en sammanställning av försäljningarna vid fiskauktionerna i Göteborgs och andra fiskhamnar samt till sist en kortfattad redogörelse för försäljningsorganisationerna vid västkustfisket. Anmärkas bör, att fisket från Skånekusten i Kattegatt vid för-

delningen efter fiskarnas hemorter redovisas under resp. län i tab. 1, 3 och 4 med särskild rubrik, men hänföres vid fördelning efter fångstområden i tab. 2 till Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön, då fångsten ägt rum där. Nämda fiske är ej medtaget i följande redogörelse utan återfinnes under Östersjö- och Öresundsfisket.

De på sid. 3 omnämnda *korrigeringarna* av de fiskestatistiska uppgifterna ha bestått i höjning av fångstmängden med omkring 7 700 ton och fångstvärdet med 6·3 milj. kr, allt fallande på Göteborgs och Bohus län. De viktigaste höjningarna ha gjorts för följande fiskslag: sill med 3 770 ton, makrill med 2 470 ton, skarp-sill med 600 ton och långa med 480 ton jämte motsvarande värdetillägg. Rättelserna ha huvudsakligen fördelats på snurrevads- och trålfiskena.

Enligt tab. 1 var antalet *fiskare* år 1951 8 217, varav 7 017 yrkesfiskare, mot 8 282 resp. 7 051 år 1950. Nedgången i antalet fiskare var sålunda märkbar även utefter denna kuststräcka, ehuru minskningen var av mindre omfattning än vid Östersjön och Öresund.

Redskapsvärdet ökade från 14·8 milj. kr år 1950 till 16·8 milj. kr år 1951, och *båtvärdet* steg under samma tid från 58·2 milj. kr till 60·5 milj. kr.

Aven för Västkusten har en undersökning av *fiskredskapsförlusterna* företagits av byråchef Hessle. Föremål för undersökningen voro de större fisken, som bedrevs av fiskare från Göteborgs och Bohus län under år 1950. I nedanstående tablå, som hämtats ur en redogörelse för resultaten av undersökningen, har förlustvärdet angivits i procent av fångstvärdet.

Fiske sätt	Förlustvärdet i % av fångstvärdet
Trålfiske	4·4
Snurrevadsfiske	1·4
Snörpvadsfiske	0·4
Makrillfiske med garn	0·2
Storbackefiske	0·5
Fiske med hummer- och krabbinor	0·4

Förlustprocenten varierade starkt från fiske till fiske. Högst var den för trålfisket, som även föredro den största

procentsiffran vid Ost- och Sydkusten, lägst för makrillgarnfisket. Vid flyttrålfisket torde redskapsförlusterna vara lägre än vid bottenstrålfisket. De lägsta procentvärdena i föregående tablå angivas i redogörelsen med viss reservation.

Fångstmängden uppgick år 1951 till 128 000 ton mot 132 600 ton år 1950. Minskningen av den totala fångstmängden för hela riket mellan redogörelseåret och föregående år föll på västkustfisket. Motsvarande tal för *fångstvärdet* voro 68·3 resp. 64·5 milj. kr. Av hela saltsjöfisket utgjorde västkustfisket 70 % beträffande fångstmängden, 63 % beträffande fångstvärdet men endast 51 % beträffande materiellvärdet.

Fångstmängdens och fångstvärdets fördelning på de mer betydande fisk- och skaldjurssorterna framgår av följande tablå.

	Fångstmängden		Fångstvärdet	
	Ton	%	1 000 kr	%
Sill	69 167	54·0	27 794	40·7
Skarpsill	9 141	7·1	5 225	7·7
Torsk	10 336	8·1	5 454	8·0
Kolja	7 649	6·0	4 741	6·9
Vitling	3 446	2·7	1 542	2·3
Gräsej	1 471	1·1	502	0·7
Långa	4 238	3·3	2 708	4·0
Kummel	1 241	1·0	1 380	2·0
Rödspotta	1 004	0·8	1 469	2·2
Flundra	797	0·6	533	0·8
Rödtunga	1 036	0·8	1 281	1·9
Makrill	12 532	9·8	5 874	8·6
Havskräfta	577	0·5	505	0·7
Nordhavsräka	758	0·6	3 509	5·1
Hummer	251	0·2	1 755	2·6
Övriga	4 349	3·4	3 978	5·8
Summa	127 993	100	68 250	100

Sillen har samma dominerande ställning vid Västkusten som vid Ostkusten. Den utgjorde år 1951 drygt $\frac{1}{2}$ av fångstmängden och representerade 41 % av fångstvärdet. Närmast i betydelse kommo makrill, torsk, skarpsill och kolja. Fångstmängden av sill ökade med 4 400 ton jämfört med år 1950.

Det starkt utvecklade västkustfisket är inriktat på flera fiskarter än östersjöfisket. Många arter fångas med särskilt för dem anpassade fiskemetoder, under det att redskap och båtar i andra fall inrättats för att fånga flera fiskarter samtidigt. De insamlade uppgifterna ha form av speciella redogörelser för de olika fis-

kemetoderna. De sammanställda uppgifterna för dessa *särskilda fisken* återgivas i *tab. B* samt beskrivas kortfattat i det följande.

Vissa av de särskilda fiskena utövas blott under en mindre del av året, och såväl fiskare som redskap och båtar återfinnas därför i regel på mer än ett ställe i tabellen, som sålunda icke kan summeras i dessa hänseenden. Åtskillnad har icke kunnat göras mellan yrkesfiskare och binäringsfiskare; vid de flesta fiskena förekomma dock endast yrkesmän. Redskapsuppgifter ha icke infordrats för alla fisken, och uppgifterna om båtar äro icke heller fullständiga.

Med avseende på antalet deltagare kom för Göteborgs och Bohus län trålfisket i Kattegatt och Skagerack i första rummet, därefter skarpsillfisket med trål, trålfisket i Nordsjön och hummerfisket. Även i fråga om värdet av redskap och båtar låg trålfisket i Kattegatt och Skagerack främst, närmast följt beträffande redskapsvärdet av trålfisket i Nordsjön och skarpsillfisket med trål samt i fråga om båtvärdet av skarpsillfisket med trål och trålfisket i Nordsjön. Trålfiskena i Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön redovisade även år 1951 den största fångstmängden och det högsta fångstvärdet, närmast följda av snurrevadsfisket i Nordsjön. Även i Hallands län var trålfisket det främsta med hänsyn till antalet fiskare, materiellvärde, fångstmängd och fångstvärde.

De olika *sillfiskena* bedrivs vart och ett under sin särskilda period — utom trålfisket, som pågår nästan hela året — nämligen snörpvadsfisket under vinter- och vårmånaderna (det redovisas för säsongen 1951/52), drivgarnsfisket under hösten samt fisket vid Island under sensommaren och hösten. Fångsternas inbördes betydelse belyses i efterföljande tabell. Trålfisket gav år 1951 inte mindre än 94 % av all sill mot 90 % år 1950. Denna relativa ökning orsakades främst av den kraftiga tillbakagången av snörpvadsfisket i Kattegatt och Skagerack; detta fiskes andel minskade från nära 6 % 1950 till 0.5 % år 1951. Förutom trål-

fisket visade islandsfisket en mindre ökning. De gamla speciella fiskena efter sill synas få allt mindre betydelse till följd av trålfiskets utveckling. År 1949 var detta fiskes andel av fångsten 74 %; de senaste årens ökningar äro därför väsentliga. Den totala sillfångsten ökade med 7 % jämfört med år 1950.

	Ton	%
Snörpvadsfisket i Kattegatt—		
Skagerack	345	0.5
Drivgarnsfisket i Kattegatt—		
Skagerack	210	0.3
Drivgarnsfisket i Nordsjön	26	0.0
Islandsfisket	2 351	3.4
Makrillfisket med garn (fångsten av sill)	84	0.1
Snurrevadsfisket	154	0.2
Trålfisket i Kattegatt—Skagerack	34 376	49.7
Trålfisket i Nordsjön	30 911	44.7
Östersjön	20	0.0
Bottengarnsfisket	28	0.1
Kustfisket	660	1.0
Övriga	2	0.0
Summa	69 167	100

Trålfiskets dominerande ställning är till stor del beroende av den alltmer utbredda användningen av flyttrålar och moderna båtar, försedda med ekolod och radiotelefon. Då fisktillgången i Nordsjön och angränsande fiskevatten minskat anmärkningsvärt under åren efter det senaste världskriget, anses det vara den ökade användningen av flyttrålar, som främst möjliggjort, att fångstsiffrorna kunnat hållas uppe. Fördelen med flyttrålen är, att den kan sättas in på vilket djup som helst i motsats till bottenrålen, varmed trålfisket tidigare uteslutande bedrivits. Vidare är flyttrålen mindre beroende av vind- och strömförhållanden än snörpvaden, som i allmänhet användes närmare ytan. Allt eftersom flyttrålfiskets utbredning ökat, har tillförseln av sill därigenom blivit jämnare än förr. De flyttrålar, som mest användas, äro sådana som dragas av två båtar. Prov ha gjorts med flyttrål för endast en båt, men denna tråltyp har ännu icke fått nämnvärd praktisk betydelse.

Trålfiske efter sill ägde år 1951 rum i såväl Kattegatt och Skagerack som Östersjön och Nordsjön. I sistnämnda område var fisket som vanligt främst lokaliserat till Fladenground. Sillfisket där

gav år 1951 den största fångsten, sedan det egentliga fladengroundsfiskets början sommaren 1945. Det inleddes på samma fiskeplatser som tidigare år, nämligen väster om Egersund, men sillen förflyttade sig så småningom till själva fladengroundsområdet. De första fångsterna här gjordes i mitten av juli. Mot slutet av september drog sig fisket allt längre söderut ned mot Doggers Bank. På grund av det vackra vädret blev årets säsong ovanligt lång, varför fladensillfisket ej avslutades förrän i mitten av november vid den då inträdande väderleksförsämringen.

Enligt föreningen Svensk Andelsfisk, som handhar kollektivförsäljningen av fladensill, utgjorde den år 1951 i Sverige införda fångstmängden 23 760 ton, varav c:a 2 800 ton sjösaltad vara. I jämförelse med år 1950 ökade fångstmängden med 41 %. Det medelpris, som fiskarna erhöles för i Sverige ilandförda fångster av färsk fladensill steg från år 1950 med 2 öre till 39 öre. Beträffande användningen kan nämnas, att 6 % avsattes till färskkonsumtion, 3 % till konserverframställning, 24 % till saltning och 11 % till export, medan föreningen Väst-kustfisk övertog den återstående delen (56 %) som överskott. Av överskottet gick enligt Väst-kustfisk 46 % till saltning och 38 % till export. Dessutom ilandförde fiskarna betydande fladensillfångster direkt i danska, tyska och engelska hamnar. De av svenska fiskare i dessa hamnar försålda kvantiteterna utgjorde respektive 5 060, 1 950 och 1 750 ton till ett medelpris av respektive 36, 41 och 41 öre. Den totala kvantiteten av svenska fiskare fångad fladensill år 1951 belöpte sig således till c:a 32 500 ton mot c:a 21 300 ton år 1950. Den andel av fångsten, som direktlandades i utländska hamnar, uppgick till 27 % mot 21 % år 1950. Antalet deltagande båtar utgjorde enligt Svensk Andelsfisk 279, d. v. s. en ökning med 7 sedan år 1950. Det utmärkta resultatet av årets fladensillfiske möjliggjordes av goda avsättningsförhållanden. Fiskarna gjorde ända upp till 15 fångstresor per båt under säsongen.

Samtidigt med fladensillfisket försigick ett ganska givande trålfiske i Ska-

gerack. Även detta gynnades av goda väderleksförhållanden.

Snörpvadsfisket gav, som ovan nämnts, ett mycket lågt resultat säsongen 1951/52. Endast 8 vadlag deltog i fisket, som bl. a. bedrevs väster om Måseskär; det avslutades redan i februari, vilket är tidigare än normalt. Sillen förekom på för stora djup och var alltför spridd, för att fisket skulle kunna ge några goda fångster. Snörpvadsfisket efter sill synes numer få allt mindre betydelse genom flyttrålfiskets utveckling.

Sillfisket vid Island bedrivs i allmänhet med drivgarn. Fisket, som år 1951 var förlagt till tiden juli--september, gav ganska dåligt resultat. Det tämligen misslyckade utbytet av fisket föregående år medförde minskat deltagarantal; 281 fiskare med 34 båtar ägnade sig däråt. År 1950 utsträckte Island sin sjögräns. Härigenom ha stora fångstområden blivit stängda för utlänningar, vilket naturligtvis också påverkat de svenska fiskarnas resultat av fisket. I allmänhet blev sillen huvudskuren och sockersaltad ombord. Omräkning av den ilandförda kvantiteten har skett till hel färskvikt.

Liksom år 1950 bedrevs under redogörelseåret något egentligt silldrivgarnsfiske i Kattegatt och Skagerack endast av hallandsfiskare. Både deltagarantal och fångst minskade betydligt i förhållande till föregående år.

Vid kustfisket fångades år 1951 660 ton sill. Detta fiske bedrivs beträffande sillen främst under våren och i norra Bohuslän av äldre fiskare.

Skarpsill fiskas med trål, landvad och snörpvad. Fisket med trål var liksom år 1950 det mest givande, ehuru fångsten år 1951 var 10 % lägre än föregående års. Även skarpsillfisket med vadad gav totalt något sämre fångstresultat än föregående år. Deltagarantalet vid skarpsillfiskena var år 1951 ungefär detsamma som år 1950. I början av året erhöles ganska goda resultat vid trålfisket. Tillförseln var jämn och avsättningen till konserverfabrikanterna god. Under mars månad ägde emellertid en avmattning i efterfrågan rum, sedan fabriken avslutat sina inköp. Exportsvårigheter uppstodo även.

Svenska Västskustfiskarnas Centralförbund förbjöd allt skarpsillfiske med undantag av sardinifisket under tiden $\frac{2}{3}$ för att skydda beståndet. I oktober kom trålfisket åter i gång och bedrevs speciellt av hallandsfiskare i Kattegatt utanför hallandskusten. Vadfisket för ansjovisinläggning avslutades redan i februari, då fisken stod på för stort djup för att kunna nås av skarpsillvadarna. I september fortsatte fisket. Det var då främst lokaliserat till kusten utanför mellersta Bohuslän. Sardinifisket inleddes i mitten av maj och pågick under sommaren och hösten. Det bedrevs i de bohusländska fjordarna. Den totala fångstmängden av skarpsill vid de tre ovan nämnda fiskerna uppgick till omkring 9 100 ton mot 10 100 år 1950. År 1951 fångades dessutom omkring 400 ton annan fisk, mest torsk och vitting, vid dessa fisken. Skarpsillen blev ej föremål för rensning, medan övrig fisk i allmänhet rensades.

Av *makrillfiskena* betyder drivgarnsfisket avgjort mest; därefter kommer dörjfisket. Det förra samlade år 1951 ungefär samma deltagarantal som föregående år, det senare ett lägre. Utbytet av både drivgarnsfisket och dörjfisket var sämre än år 1950. Vadfisket var av ungefär samma omfattning som år 1950 beträffande deltagarantalet men gav 23 % större fångst. Fiskesäsongen inleddes med drivgarnsfisket, som började i maj, vilket är något senare än normalt. Den otjänliga väderleken bidrog till förseeningen. Dessförinnan hade dock makrillfångster ilandförts av trålfiskare från Nordsjön och Skagerack. Drivgarnsfisket bedrevs i allmänhet ganska långt ut i Skagerack och Kattegatt, eftersom makrillen ej uppträdde i några större stim närmare kusten denna säsong. I juni började dörjfisket, som gav ett ganska gott resultat för fiskarna från Halland och från norra Bohuslän men sämre för deltagarna från den södra delen av länet. Fisket avslutades i september. Under ungefär samma tid som dörjfisket ägde vadfisket rum. Detta bedrevs med både snörp- och landvadar. Redogörelseårets hela fångst av makrill vid de spe-

ciella makrillfiskena blev omkring 8 900 ton mot 10 900 år 1950. Endast en mindre del var uppgiven i rensad vikt. Fångster av makrill erhöles även vid andra fisken. Tillsammans utgjorde fångstkvantiteterna här 3 700 ton.

Särskilda fisken bedrevs år 1951 med krok i Skagerack och Kattegatt efter *haj* och *tonfisk*. Det sistnämnda sysselsatte 72 båtar, varav 53 från Halland. Hajfisket var av mindre omfattning. Båda fiskerna voro förlagda till sensommaren och hösten. Medan hallandsfiskarna erhöles betydligt högre fångster än föregående år, misslyckades fiskarna från Göteborgs och Bohus län i allmänhet. Fångster av dessa båda fiskslag erhöles även vid trål- och snurrevadsfiskena. Haj och tonfisk rensades till största delen.

Koljebackefisket utövades år 1951 av ett mindre antal fiskare än föregående år och gav även lägre fångst. Sedan år 1949 har fisket gått starkt tillbaka, och fångstmängden år 1951 utgjorde totalt för båda länen blott 40 % av 1949 års kvantitet. Fisket, som idkas utanför kusten med backor efter torsk, kolja m. fl. fiskslag, pågick som vanligt huvudsakligen under våren och hösten. Fångsten, som till större delen bestod av torsk, uppgavs till övervägande delen vara rensad.

Snurrevadsfisket bedrevs under redogörelseåret i Nordsjön, Kattegatt och Skagerack. Då fisket i Barents hav föregående år icke gav det utbyte man väntat sig, företogs ej några fångstresor dit. Ej heller ägde något islandfiske med snurrevadar rum under år 1951. I övrigt bedrevs snurrevadsfisket i något mindre omfattning än under år 1950. De höga redskapspriserna anses ha verkat i återhållande riktning, då snurrevadarna förslitas snabbt, och en båt ofta förbrukar flera vadar under ett år. Den under de senare åren iakttaga fiskbristen på de vanligaste fångstplatserna i Nordsjön, Kattegatt och Skagerack var även rådande under redogörelseåret. Hela fångstmängden vid snurrevadsfisket upp-

Tab. B. De särskilda västkust-

		2	3	4	5	6	7
F i s k e n		Antal fiskare 1951	Redskap 1951		Båtar 1951		Fångst- 1947
			Antal	Värde, 1 000 kr	Antal	Värde, 1 000 kr	
Göteborgs och Bohus län.							
1	Sillfisket med snörpvad i Kattegatt o. Skagerack ²	126	8	156	15	783	7 555
2	„ „ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ vid Island	—	—	—	—	—	576
4	„ „ drivgarn i Kattegatt o. Skagerack	—	—	—	—	—	145
5	„ „ „ vid Island	281	1 911	638	34	3 305	4 121
6	„ „ „ i Nordsjön	6	60	5	1	200	—
7	Skarpsillfisket med vadar f. ansjovisinläggn. m. m.	403	37	720	72	845	4 540
8	„ „ „ sardinialäggning	168	138	571	82	440	402
9	„ „ „ trål	2 569	1 496	1 673	420	35 901	3 775
10	Makrillfisket med dörr	732	—	—	390	1 516	1 143
11	„ „ drivgarn	1 024	10 464	888	178	7 980	3 443
12	„ „ vadar	257	74	143	—	—	470
13	Hajfisket i Kattegatt o. Skagerack ³)	13	—	11	3	135	30
14	„ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	—
15	Fisket efter tonfisk i Kattegatt o. Skagerack ³)	49	—	12	19	435	—
16	„ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	290
17	Koljebackefisket	176	2 031	27	100	376	631
18	Snurrevadsfisket i Kattegatt o. Skagerack	373	346	216	73	3 193	5 937
19	„ „ Nordsjön	398	460	284	102	9 789	10 713
20	„ „ vid Island	—	—	—	—	—	—
21	„ „ i Barents hav	—	—	—	—	—	—
22	Storsjöfisket	487	3 948	378	63	7 204	4 930
23	Trålfisket i Kattegatt o. Skagerack	3 514	3 292	4 045	596	46 167	26 528
24	„ „ Nordsjön	1 897	1 697	2 027	302	29 824	30 666
25	„ „ vid Island	—	—	—	—	—	—
26	„ „ Barents hav	—	—	—	—	—	—
27	„ „ Östersjön	384	287	245	66	5 336	1 115
28	Hummerfisket	1 821	60 579	685	1 086	2 054	182
29	Krabbfisket	180	4 455	103	83	612	89
30	Nordhavsräkfisket	580	539	424	173	4 737	7 827
31	Bottengarnsfisket	66	154	85	45	98	153
32	Kustfisket	—	—	—	—	—	1 549
33	Summa	—	—	—	—	—	108 678
Hallands län.							
34	Sillfisket med drivgarn i Kattegatt o. Skagerack	122	1 430	72	23	934	199
35	Skarpsillfisket med trål	362	179	138	72	3 622	4 123
36	Makrillfisket med dörr	137	—	—	31	770	128
37	„ „ drivgarn	206	2 200	128	39	1 935	365
38	Fisket efter tonfisk i Kattegatt o. Skagerack ³)	234	—	42	53	2 078	207
39	Koljebackefisket	45	1 500	10	12	117	334
40	Snurrevadsfisket i Kattegatt o. Skagerack	13	14	9	5	78	217
41	Trålfisket i Kattegatt o. Skagerack	376	447	345	76	3 702	2 706
42	„ „ Nordsjön	5	7	6	1	75	59
43	„ „ Östersjön	42	55	50	8	593	89
44	Fisket efter lax i Östersjön	—	—	—	—	—	—
45	Hummerfisket	218	5 232	55	137	246	30
46	Krabbfisket	80	1 398	27	40	115	19
47	Bottengarnsfisket	56	113	141	45	26	60
48	Kustfisket	—	—	—	—	—	295
49	Summa	—	—	—	—	—	5 831

¹) Rörande rensningsgraden vid de olika fiskerna, se texten. — ²) Fångsten avser fiskesäsong (1947/48 etc.). År 1951 2 ton till ett värde av 1 000 kr. — ³) Här ingår även annan fisk; År 1951 406 ton till ett värde av 1 000 kr. — ⁴) Förekommer även vid andra fiskerna.

fiskena åren 1947—1951.¹⁾

8	9	10	11	12	13	14	15	16
mängd, ton	Fångstvärde, 1 000 kr							
1948	1949	1950	1951	1947	1948	1949	1950	1951
21 450	9 505	²⁾ 3 764	³⁾ 401	1 834	6 425	2 725	²⁾ 1 180	³⁾ 205
—	—	43	—	—	—	—	18	—
589	424	—	—	508	582	317	—	—
403	178	—	—	48	140	50	—	—
3 974	4 721	1 820	2 351	3 458	3 924	3 589	1 088	1 881
—	15	—	26	—	—	7	—	17
⁴⁾ 765	⁴⁾ 2 258	⁴⁾ 995	⁴⁾ 651	⁴⁾ 1 376	⁴⁾ 402	⁴⁾ 1 001	⁴⁾ 672	⁴⁾ 476
698	911	371	654	298	422	619	244	451
⁵⁾ 9 310	⁵⁾ 4 117	⁵⁾ 7 877	⁵⁾ 6 768	⁵⁾ 2 016	⁵⁾ 3 680	⁵⁾ 1 694	⁵⁾ 4 291	⁵⁾ 3 665
1 323	1 356	1 717	1 414	537	690	648	804	696
4 503	4 865	⁶⁾ 8 329	⁶⁾ 6 636	1 558	3 151	2 417	⁶⁾ 3 696	⁶⁾ 3 110
278	416	220	271	239	196	205	102	161
14	9	31	25	23	20	5	25	26
—	—	40	—	—	—	—	32	—
20	64	34	10	—	38	57	44	11
37	—	—	—	227	71	—	—	—
476	503	219	171	381	351	274	120	106
5 490	5 321	3 092	3 723	3 843	4 571	3 956	2 323	2 782
8 857	10 367	8 895	7 290	5 648	7 184	7 560	6 000	4 790
100	343	80	—	—	101	307	66	—
—	107	107	—	—	—	124	99	—
3 532	3 012	6 124	3 972	2 438	1 966	1 572	2 620	2 394
26 785	29 851	40 136	41 924	12 845	13 905	12 667	15 217	17 482
32 651	31 893	84 319	87 654	12 243	15 895	13 304	13 467	16 812
—	74	52	—	—	—	68	37	—
—	147	—	—	—	—	70	—	—
1 702	2 564	1 899	2 368	336	872	813	682	1 009
184	211	189	222	1 261	1 346	1 468	1 304	1 579
100	143	182	169	162	202	276	212	321
⁷⁾ 931	⁷⁾ 1 113	⁷⁾ 2 208	⁷⁾ 1 055	⁷⁾ 2 388	⁷⁾ 3 417	⁷⁾ 3 896	⁷⁾ 4 337	⁷⁾ 3 819
277	338	323	197	84	143	125	150	142
1 831	2 214	2 151	2 634	1 039	1 225	1 331	1 417	1 700
126 580	117 040	125 167	120 586	54 790	70 914	61 140	60 197	63 585
757	205	325	210	92	416	101	163	107
1 236	752	1 274	1 476	⁴⁾ 581	635	391	821	874
214	102	140	206	100	194	90	70	107
405	295	444	434	177	235	158	209	218
45	378	58	142	124	48	362	35	152
405	407	275	188	195	370	271	148	118
159	169	124	109	140	102	85	70	68
3 142	3 519	4 035	4 047	1 483	2 206	1 940	2 032	2 267
44	125	18	12	20	24	159	11	6
197	334	256	78	23	93	127	64	26
—	4	0	—	—	—	24	2	—
18	27	25	29	174	121	183	151	176
27	24	42	37	87	61	61	79	71
63	75	81	88	92	121	120	192	150
344	434	347	351	277	338	350	276	325
7 056	6 840	7 444	7 407	3 515	4 964	4 422	4 253	4 665

— ³⁾ Häri ingår även makrill; år 1951 56 ton till ett värde av 27 000 kr. — ⁴⁾ Häri ingår även sill; värde av 240 000 kr. — ⁵⁾ Häri ingår även sill; år 1951 84 ton till ett värde av 35 000 kr. — ⁷⁾ Häri jfr. tab. 2.

gick till 11 100 ton mot 12 300 år 1950. Fångsten bestod till 47 % av kolja, till 19 % av torsk samt till 6 % av vardera rödspotta, rödtunga, flundra och vitling. Fångstuppegifterna ha för vissa fiskslag korrigerats med hjälp av statens jordbruksnämnds preliminära årsstatistik. Så gott som hela fångsten utom sill uppgavs i rensat skick.

Som *storsjöfiske* betecknar man sedan gammalt det fiske med storbackor, som från Bohuslän bedrivs under våren och sommaren i Nordsjön utmed Norska rännan, vid Shetlandsöarna och sydväst därom ned mot Hebriderna. Detta fiske utövades av ett något större antal fiskare än år 1950. Fångsten nedgick däremot från 6 100 ton år 1950 till 4 000 ton år 1951. Fisket började i mars utanför norska väst- och sydkusten, men först i maj kom det egentliga storsjöfisket vid Shetlandsöarna i gång. En båt bedrev även fiske i Grönlandsområdet. I allmänhet avslutades säsongen i september månad. Fångsten bestod till 93 % av långa. Den redovisades i sin helhet i rensat skick.

I *trålfisket* inräknas icke de med trål bedrivna fiskena efter skarpsill och nordhavsräka, vilka redovisas särskilt. Trålfiske utövades år 1951 av fiskare från både Bohuslän och Halland i Kattegatt och Skagerack, Nordsjön och Östersjön. Antalet deltagande fiskare var något högre än år 1950, och även fångstresultatet visade en mindre uppgång. Ungefär $\frac{2}{3}$ av totalfångsten vid alla västkustfisker erhöles vid detta fiske. Det pågick under hela året. Under sommaren bedrevs ett speciellt trålfiske efter kummel utanför Norges västkust. Iländföringar av fångsterna härifrån ägde rum i både Sverige och Storbritannien. Hallandsfiskare trålfiskade i början av året efter torsk i Kattegatt ned mot Öresund. Så småningom drog sig detta fiske allt längre västerut; fångster ilandfördes i danska hamnar. I södra Östersjön bedrev västkustfiskare trålfiske efter torsk under våren. Detta fiske, som avslutades i början av juni, sysselsatte sammanlagt 74 båtar. Resultatet av fisket blev något bättre än föregående år. Omkring 50 % av västkustfiskarnas fångster i Östersjön

ilandfördes i hamnar vid Sydkusten. Äntralarna gjorde ej några fångstresor under redogörelseåret. Rörande trålfisket efter sill hänvisas till redogörelsen för sillfiskena ovan. Den totala fångstmängden vid trålfisket år 1951 bestod till 76 % av sill, till 8 % av torsk, till 4 % av makrill samt till 3 % av vardera kolja och vitling. Fångstuppegifterna ha liksom beträffande snurrevadsfiske korrigerats med ledning av den preliminära årsstatistikens uppgifter. Vid trålfisket rensades så gott som hela fångsten utom sill.

Hummerfisket hade som vanligt stort deltagarantal, 2 039, men värdet av redskap och båtar var jämförelsevis ringa. Fisket bedrevs med tinor (kupor) och garn under vår och höst. Säsongen var under redogörelseåret något kortare än vanligt. Ändock steg fångstmängden till 250 ton från 210 ton år 1950, främst till följd av de goda väderleksförhållandena under hösten. Även *krabbfisket* bedrevs med tinor och garn. Det var förlagt till sensommaren och hösten. Fångsten år 1951 uppgick till 210 ton mot 170 ton föregående år. Förutom vid svenska kusten ägde krabbfiske rum vid Läsö och Anholt.

Fisket efter *nordhavsräka* bedrevs endast av fiskare från Bohuslän i Gullmarsfjorden, Väderöfjorden och Sötefjorden samt i Skagerack under våren och hösten. Det använda redskapet är en speciell räktrål. Fångsten av nordhavsräka utgjorde 760 ton år 1951 mot 740 ton föregående år. Dessutom erhöles 300 ton annan fisk vid detta fiske.

Vid *bottengarnsfisket*, som är ett kust- och strandfiske, blev fångstresultatet betydligt sämre än år 1950. Den otjänliga väderleken särskilt under våren torde här ha inverkat. Fisket som främst bedrevs i norra Bohuslän, avslutades i november. Deltagarantalet var totalt ungefär lika stort som föregående år. De av fiskarna använda redskapen utgjordes bl. a. av 126 bottengarn, 53 kilnotar och 70 ålryssjor.

Övriga småfisker uteder kusten och inomskärs ha sammanfattats under rubriken *kustfisket*. Det är främst äldre

fiskare, som deltaga häri, och fångsten går ofta till hemmakonsumtion. Fisket kan ej anses fullständigt redovisat. Det försvårades av det ostadiga och kvliga vädret under våren, men utbytet blev ändå något bättre år 1951 än föregående år. Fångsterna bestodo till 30 % av torsk, till 22 % av sill och till 15 % av makrill. Vid både bottengarns- och kustfisket synes rensning i allmänhet icke äga rum utom i fråga om torsk, som åtminstone i en del trakter rensas i stor omfattning.

Av västkustfiskets fångster försäljes den övervägande delen vid *fiskauktioner* i de stora fiskehamnarna. Om man bortser från den i utlandet ilandförda fångsten, 19 000 ton, uppgick västkustfiskets totalfångst till 108 990 ton, varav 88 560 eller drygt 81 % försålades vid

fiskauktionerna. Därav kommo enbart på Göteborg 63 220 ton eller 58 % av nämnda totalfångst. I fråga om fångstvärdet voro motsvarande procenttal 85 resp. 61.

Fiskauktionernas kvantitets- och värdesummor återgivas i *tab. C* totalt och för några viktigare fiskslag. Talen äro fördelade efter månad för att belysa säsongvariationerna. Jämfört med föregående år voro försäljningssiffrorna under vinter- och vårmånaderna väsentligt lägre år 1951. Årsresultatet blev ändå något bättre detta år än år 1950 tack vare den ovanligt omfattande försäljningen av speciellt sill under sommaren och hösten. Av nedanstående tablå framgår omsättningen i de särskilda fiskehamnarna (i 1 000 kr). Här ha liksom i *tab. C* ej medtagits utländska fiskares försäljningar.

År	Göteborg	Marstrand	Klädesholmen	Lysekil	Gravarne	Smögen	Strömstad
1947	30 745	—	293	3 551	3 214	2 086	1 861
1948	41 496	259	300	2 552	4 351	3 596	2 969
1949	33 873	326	135	2 881	3 400	2 172	2 631
1950	32 631	401	305	3 140	3 596	2 059	2 520
1951	36 406	496	428	3 650	4 454	2 736	2 320

I tablå på sid. 8 ha redovisats medelpriserna för hela riket av de olika fiskslagen. I följande tablå äro till jämförelse intagna de vid Göteborgs fiskauk-

tion av fiskarna erhållna medelpriserna åren 1951 och 1950. Även här framträda de ganska betydande prisstegringar, som ägt rum sedan år 1950.

Öre per kg			Öre per kg			Öre per kg		
	1950	1951		1950	1951		1950	1951
Sill	33	40	Bergtunga . . .	130	168	Ål	284	304
Skarpsill . . .	66	52	Rödtunga . . .	114	129	Haj	53	58
Torsk	51	77	Piggvar	201	223	Rocka	33	32
Kolja	77	101	Slätvar	190	204	Havskräfta . .	104	118
Vitling	47	62	Sjötunga	323	264	Nordhavsräka .	510	541
Gräsej	39	45	Hälleflundra . .	252	270	Krabba	171	187
Lyrtsorsk . . .	59	77	Näbbgädda . . .	35	49	Hummer	965	1 012
Långa	82	88	Makrill	51	61	Strömsill	18	24
Lubb	40	49	Tonfisk	122	174	Knot	72	83
Kummel	112	126	Sjurygg	91	140	Fjärwing	61	71
Rödspotta . . .	145	146	Marulk	134	164	Bläckfisk	54	112
Flundra	70	79	Havskatt	67	89	Makrillstör . . .	23	25

Det kan i detta sammanhang vara av intresse att något beröra *försäljningsorganisationen på Västkusten*. Där har under senare tid bildats ett antal ekonomiska föreningar, både centrala och lokala, med uppgift antingen att försälja fångsterna eller att inköpa förnödenheter för fiskets utövande.

Den äldsta och största föreningen är Svensk Andelsfisk, som har till uppgift såväl att inköpa och försälja fisk och fiskvaror både för inhemsk marknad och för export som att i prisreglerande syfte förmedla drivmedel och andra förnödenheter direkt till fiskarna. Föreningen har dessutom till uppgift att för fiskar-

Tab. C. Vid auktion i västkusthamnarna av svenska fiskare försäld fisk m. m. åren 1950—1951.¹⁾

År och månad	Försäld fisk m. m.		G ö t t e b o r g									
			D ä r a v									
	Ton	1 000 kr	Sill		Skarpsill		Torsk		Torskaläktet i övrigt		Flundrefiskar	
			Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr
Januari . . .	9 560	3 813	6 943	2 168	1 371	663	387	282	476	387	86	125
Februari . . .	4 028	2 509	1 524	654	943	587	474	300	579	520	184	200
Mars	3 088	2 027	819	388	432	147	448	303	778	613	220	271
April	3 280	2 332	775	288	59	7	439	296	1 069	853	153	233
Maj	3 033	2 174	107	34	—	—	241	169	1 084	801	276	281
Juni	3 770	2 282	48	33	—	—	279	179	1 676	1 008	223	272
Juli	3 382	2 397	1 412	715	—	—	227	188	777	632	212	328
Augusti . . .	9 404	5 068	7 140	3 046	—	—	336	241	864	707	290	387
September . .	7 409	4 393	5 274	2 332	52	40	311	257	881	802	185	294
Oktober . . .	8 316	4 300	5 422	2 040	606	234	275	265	814	751	233	290
November . .	3 163	2 482	1 143	533	706	371	218	269	556	653	96	166
December . .	4 785	2 629	2 831	1 122	960	618	206	186	280	270	65	97
År 1951 . . .	63 218	36 406	83 488	18 853	5 129	2 667	3 541	2 085	9 834	7 997	2 228	2 944
” 1950 . . .	63 821	32 631	29 780	9 935	4 546	3 010	6 786	3 425	10 890	7 392	2 456	3 114

Marstrand, Lysekil, Gravarna, Smögen, Strömstad, Klädesholmen

År och månad	Försäld fisk m. m.		D ä r a v							
			Sill		Skarpsill		Makrill		Nordhavsräka	
	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr
Januari . . .	2 969	1 154	2 661	821	111	67	0	0	18	97
Februari . . .	891	630	649	218	7	6	9	8	46	219
Mars	454	512	152	56	5	1	—	—	67	265
April	402	485	158	46	—	—	33	22	65	267
Maj	1 851	1 126	30	11	—	—	1 661	750	71	286
Juni	2 339	1 185	76	32	—	—	2 141	859	56	234
Juli	555	594	253	100	—	—	134	74	59	301
Augusti . . .	4 469	2 021	4 173	1 614	—	—	88	51	56	230
September . .	4 767	2 268	4 295	1 705	218	125	40	29	63	246
Oktober . . .	3 506	1 992	1 994	666	1 163	757	68	39	78	314
November . .	785	741	158	46	446	325	7	6	29	176
December . .	2 350	1 376	1 498	536	570	405	105	51	50	243
År 1951 . . .	25 388	14 084	16 097	5 851	2 520	1 686	4 286	1 889	658	2 878
” 1950 . . .	21 779	12 021	11 693	3 801	2 563	1 789	4 501	1 948	621	2 672

¹⁾ Tabellen har något ändrats jämfört med tidigare år. Sälunda medtages nu försäljningen av saltad sill, rom, lever, bläckfisk m. m., vilken förut ej upptagits i tabellen. Siffermässigt äro förändringarna obetydliga.

nas räkning omhänderha de kollektiva försäljningar, som tillämpas beträffande sill, skarpsill, tonfisk och ål. Föreningen bildades år 1939. Ytterligare en central förening är Västskustfisk, förening u. p. a. Den bildades år 1946 i samband med att dåvarande statens livsmedelskommision upphörde med att omhändertaga överskottskvantiteter av sill och fisk. Föreningen är en s. k. prisregleringsförening och har att till i förväg fastställda garantipriser övertaga de fångster, som vid försäljningen från fiskare icke uppnå gällande minimipris. De övertagna kvantiteterna nyttiggöras på olika sätt, dels genom försäljning i färskt tillstånd och dels genom export, sedan varorna beretts, antingen genom saltning eller i vissa fall genom infrysning. I avsikt att få ökat inflytande över beredning och försäljning av bl. a. salt sill, övertogo fiskarna år 1948 AB Pontus Nilsson, som tidigare bedrivit rörelse med samma namn.

Utöver dessa centrala försäljningsorganisationer finnas ett flertal försäljningsföreningar på olika ställen utmed kusten och i skärgården.

Beredning. Rörande mängden industriellt framställda fiskprodukter hänvisas till industristatistiken. Det är dock att märka, att då denna i huvudsak endast omfattar företag med minst 5 sysselsatta personer, en stor del av *fiskberedningen* faller utanför denna statistik, medan däremot konservindustrin torde vara i huvudsak fullständigt redovisad. Fiskberedningen, varmed åsyftas saltning, kryddning, rökning och torkning, bedrivs nämligen i stor utsträckning av småföretag samt av fiskare, den s. k. hemmaberedningen. Denna senare synes dock alltmer avtaga med åren, speciellt sedan fiskarnas egna föreningar börjat bereda strömming i allt större omfattning.

Hemmaberedning sker mest av strömming och äger särskilt rum i Norrland. Den därvid använda kvantiteten strömming uppgick enligt tab. 4 år 1951 till 370 ton, varav i Norrland 350 ton eller 95 %. Produktionen vid denna beredning utgjorde 264 ton, varav 155 ton salt-

strömming, 35 ton surströmming och 74 ton rökt strömming. Det av fiskarna beräknade priset på den beredda varan utgjorde i genomsnitt för saltströmming 0.94, för surströmming 1.14 och för rökt strömming 1.38 kr per kg.

Prisreglering. Redan före sista världskriget förekommo vissa statliga prisregleringar beträffande fisk, avsedda att utgöra ett stöd för fiskerinäringen. Under krigsåren fingo prisregleringarna på fiskets område liksom jordbrukets prisregleringar sin speciella prägel av då rådande bristhushållning. I april 1946 om-lades emellertid prisregleringarna på fisk och fingo sin sedan dess i huvudsak bestående form. Avsikten med regleringssystemet är nu främst att förhindra en alltför stark nedpressning av förstahandspriserna vid riklig tillförsel av fisk.

Västkustens och sydkustens prisregleringar innebära i stort sett, att statens jordbruksnämnd i samråd med priskontrollnämnden och efter överläggningar med respektive prisregleringsföreningar (Västskustfisk, förening u. p. a. och Sydskustfisk, förening u. p. a.) fastställer minimipriser på viktigare fiskslag (sill och torsk på sydkusten, alla viktigare fiskslag på västkusten med undantag av skarpsill). Prisregleringarna innebära vidare, att fisk, för vilken minimipriset icke kan utfås, övertages som överskott och nyttiggöras av vederbörande prisregleringsförening. Detta sker dels genom beredning av överskottet, dels genom försäljning av övertagna kvantiteter på export eller inom landet för exempelvis framställning av konserver och fiskmjöl. På överskottsfisken utgå i princip till prisregleringsföreningarna vissa bidrag, vilka benämnas pristillägg. Såsom villkor för erhållande av pristillägg gäller bland annat, att prisregleringsförening icke för färsk konsumtion inom landet får sälja överskottsfisk till lägre pris än minimipriset. Västskust- och sydkustföreningarna använda erhållna pristillägg för att stödja de interna garantipriser, som dessa föreningar söka upprätthålla. För ostkustens vidkommande innebär prisregleringen i huvudsak, att staten ge-

Vad beträffar *utlandsfångad fisk* finnas utförliga uppgifter endast om försäljningen i Göteborgs fiskhamn. Den uppgick till 2 040 ton mot 1 800 ton år 1950, till ett värde av 2 119 000 kr mot 1 636 000 kr år 1950. Övervägande delen utgjordes av makrill, flundrefiskar och torsk. De utländska fiskare, som ilandförde sina fångster i Göteborg, voro huvudsakligen av dansk nationalitet. Norska fiskare ilandförde räkfångster vid svenska västkusten, främst i Strömstad. Den i Strömstads fiskauktion försålda norska räkfångsten utgjorde 71 ton till

ett värde av 346 000 kr år 1951. För övrig ilandföring av utländska fiskare i svenska hamnar ha uppgifter inhämtats från tullverket. Kvantiteten utgjorde 46 ton, varav ungefär 30 ton lax. Ilandföringarna utfördes i allmänhet av danska fiskare. Endast en obetydlig laxfångst försålles av tyska fiskare på Gotland under redogörelseåret. De av utländska fiskare ilandförda fångsterna i Sverige äro ej medräknade i den officiella fiskestatistiken.

Beträffande in- och utförsel av fisk hänvisas till handelsstatistiken.

Sötvattensfisket

I fråga om sötvattensfisket ha uppgifter, som förut nämnts, kunnat erhållas endast rörande fisket i Vättern samt beträffande fisket av lax, laxöring, sik och nejonöga i vissa vattendrag.

Beträffande *fisket i Vättern* lämnas i följande tablå uppgifter om fiskare, redskap och båtar för de fyra länsdelarna år 1951 samt för hela fisket åren 1949, 1950 och 1951.

Både antalet yrkesfiskare och antalet binäringsfiskare minskade något jäm-

fört med år 1950. Vid sötvattensfisket torde det vara ännu svårare att draga gränsen mellan yrkes- och binäringsfiskare än vid saltsjöfisket. Beträffande antalet redskap vid fisket i Vättern minskade nät och ryssjor, men däremot ökade notar i antal sedan år 1950. Både redskapens och båtarnas värde steg, medan de sistnämndas antal sjönk något. Totalvärdet av redskap och båtar år 1951 översteg väsentligt detsamma år 1950.

L ä n	Antal yrkesfiskare	Antal binäringsfiskare	Notar	Redskap, antal		Annau redskap	Hela värdet av redskapen	Båtar med motor		Båtar utan motor		Totalvärdet av redskap o. båtar
				Nät	Ryssjor			Antal	Värde kr	Antal	Värde kr	
Östergötlands .	39	138	26	7 755	95	2 824	195 200	102	393 500	80	33 500	622 200
Jönköpings . .	15	97	23	3 731	10	1 659	110 200	85	188 500	30	9 800	308 500
Skaraborgs. . .	32	139	22	2 488	45	..	56 300	97	185 400	61	13 900	255 600
Örebro ¹⁾	5	44	2	563	373	218	11 900	16	23 200	52	5 300	40 400
Så år 1951	91	418	73	14 537	523	..	373 600	300	790 600	223	62 500	1 226 700
„ „ 1950	94	429	60	14 569	567	..	356 100	312	637 900	224	44 600	1 038 600
„ „ 1949	100	375	84	14 915	518	..	322 200	264	493 300	204	44 300	859 800

¹⁾ Uppgifterna ofullständiga.

Fångstens mängd och värde redovisas i följande tablå.

Fisksort	Vättern i dess helhet			Därav år 1951 inom delen tillhörande			
	1949	1950	1951	Östergötlands län	Jönköpings län	Skaraborgs län	Örebro län ¹⁾
Röding . . .	f ton 68	70	54	24	13	16	1
	\ 1000 kr 295	302	266	120	64	78	4
Laxöring . . .	f ton 9	11	8	2	2	4	0
	\ 1000 kr 39	51	41	11	8	22	0
Sik	f ton 36	43	44	11	25	8	0
	\ 1000 kr 65	84	87	23	47	16	1
Siklöja . . .	f ton 37	37	38	16	5	16	1
	\ 1000 kr 46	58	62	21	8	33	1
Abborre . . .	f ton 15	17	15	8	2	3	2
	\ 1000 kr 18	18	18	10	3	2	3
Gädda	f ton 6	8	8	3	0	1	4
	\ 1000 kr 12	15	14	4	1	3	6
Lake	f ton 29	33	42	24	4	14	0
	\ 1000 kr 30	46	44	23	6	14	1
Annan fisk . .	f ton 6	6	4	1	1	2	0
	\ 1000 kr 6	4	5	2	1	2	0
Summa	f ton 206	225	218	89	52	64	8
	\ 1000 kr 511	578	537	214	188	169	16

Såväl fångstmängden som fångstvärdet var något mindre än föregående år. Av de särskilda fisksorterna minskade fångsterna något av röding, laxöring och abborre, medan fisket efter sik, siklöja och lake gav något bättre resultat än år 1950. Fångsten av gädda var oförändrad. Av fångstmängden utgjorde Östergötlands läns andel 42 %, Jönköpings läns 24 %, Skaraborgs läns 30 % och Örebro läns 4 %. För Östergötlands och Skaraborgs län sjönk fångstvärdet, medan de två övriga länen uppvisade en mindre upp-

gång jämfört med föregående år; fångstmängden minskade i alla län utom i Jönköpings, där den var lika stor som år 1950. Jämfört med priserna vid saltsjöfisket lågo priserna för Vättern högre beträffande laxöring, sik och abborre men lägre för siklöja, gädda och lake.

I tab. 6 återgivas de till statistiska centralbyrån inkomna uppgifterna om fisket av lax, laxöring, sik och nejronöga i vissa älvar. Nedgången i fångstsiffrorna mellan åren 1950 och 1951 var för flera älvar betydande.

¹⁾ Uppgifterna ofullständiga.

TABELLER.

Tab. 1. Fiskare, redskap och båtar vid

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Fiskredskapens antal och anskaff-											
Län område)	Antal yrkes- fiskare	Antal per- soner med fiske som bi- näring	Notar ¹⁾		Nät		Skötar, sill- och ström- mingsgarn		Rysjor, bommor och bottengarn		Långrevor och annan krok- redskap	
			Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
1 Norrbottens . . .	321	420	42	52	12 393	313	3 196	633	3 750	3 838		6
2 Västerbottens . .	242	453	24	4	10 936	258	4 226	849	2 258	656		11
3 Västernorrlands .	342	373	58	23	6 866	181	6 340	1 628	755	351		179
4 Gävleborgs . . .	631	137	49	15	5 985	186	9 467	2 358	1 464	341		122
5 Uppsala	152	119	32	4	2 213	52	1 949	506	1 617	85		11
6 Stockholms . . .	698	1 967	426	240	23 613	557	13 900	1 987	12 819	335		288
7 Södermanlands . .	182	76	111	94	7 271	180	8 370	855	1 418	44		79
8 Östergötlands . .	323	861	344	325	7 879	172	6 290	720	7 629	274		58
9 Kalmar	771	720	322	222	23 609	1 139	13 251	1 503	9 249	2 865		225
10 Därav n:n delen	898	326	287	178	10 474	541	6 710	906	5 763	508		185
11 » s:n delen	878	394	85	44	13 135	598	6 541	597	3 486	2 357		90
12 Gotlands	285	596	88	60	19 208	910	6 919	592	974	185		320
13 Blekinge	1 037	593	564	567	30 185	1 915	10 105	1 200	3 964	1 462		571
14 Kristianstads . .	506	226	443	335	3 829	169	3 874	294	743	965		84
15 Därav Sydkusten .	459	184	430	325	8 247	148	3 520	277	715	909		75
16 » vid Kattegatt	47	42	18	10	582	21	354	17	28	56		9
17 Malmöhus	777	356	126	69	15 152	530	24 742	1 213	7 784	1 889		99
18 Hallands	592	130	555	401	6 152	249	^{a)} 3 705	^{a)} 190	618	147		49
19 Göteborgs o. Bohus	6 425	1 070	5 940	7 841	25 398	1 396	^{a)} 8 362	^{a)} 1 255	12 165	428		630
20 Ostkusten	4 114	5 866	1 585	1 126	124 399	4 188	69 984	11 741	43 505	9 660		1 405
21 Sydkusten	1 572	654	1 008	867	33 188	2 008	18 803	1 781	3 512	2 811		576
22 Öresund	471	277	20	6	10 260	320	17 760	769	7 359	717		57
23 Skånekusten vid Kattegatt	110	100	16	11	1 292	46	1 082	47	108	102		15
24 Västkusten	7 017	1 200	6 495	8 242	31 550	1 645	12 067	1 445	12 783	575		679
Hela riket år:												
25 1951	13 284	8 097	9 124	10 252	200 689	8 207	119 696	15 788	67 267	13 865		2 732
26 1950	13 809	8 317	8 792	8 754	202 103	7 478	122 380	15 170	70 800	13 067		2 538
27 1949	14 390	8 710	9 020	7 841	205 316	6 989	125 155	15 085	73 108	11 939		2 117
28 1948	14 753	8 580	8 484	6 726	205 904	7 247	125 267	14 454	71 723	10 628		1 844
29 1947	15 067	8 599	8 385	5 817	211 598	6 524	128 983	13 775	71 603	10 223		1 487

¹⁾ Uppgifterna avse även sill- och strömmingsfisket. — ²⁾ Under notar upptagas notar och vadare av halvdräckade båtar. — ³⁾ I båtarnas värde inräknas jämväl värdet av icke fasta motorer. — ⁴⁾ Här uppsom en del av året användes vid fiske, samt även ångträlare (1951 10 st., värda 800 000 kr).

saltsjöflsket,¹⁾ länsvis, den 31 december 1951.

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
ningsvärde												
Fiskebåtarnas antal och anskaffningsvärde												
Annan redskap	Tåg- virke m. m. ³⁾	Hela värdet 1 000 kr	Däckade ⁴⁾ båtar med motor ⁵⁾		Däckade ⁴⁾ båtar utan motor		Öppna båtar med motor ⁴⁾		Öppna båtar utan motor		Hela värdet 1 000 kr	Total- värdet av redskap och båtar 1 000 kr
			Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr		
6	496	5 344	4	16	—	—	686	1 453	208	132	1 601	6 945
12	86	1 876	10	40	—	—	430	708	308	60	808	2 684
4	149	2 515	96	655	—	—	480	1 574	161	47	2 276	4 791
7	278	3 307	115	840	—	—	470	1 202	350	77	2 119	5 426
5	69	732	43	270	—	—	121	232	123	19	521	1 253
41	348	3 796	216	1 363	—	—	1 111	2 289	1 885	287	3 939	7 735
12	139	1 403	134	1 016	—	—	140	238	256	57	1 311	2 714
2	183	1 734	94	754	—	—	387	794	941	219	1 787	3 501
313	367	6 634	372	1 886	—	—	676	1 222	1 516	326	3 434	10 068
51	239	2 558	111	909	—	—	420	947	806	178	2 029	4 587
262	128	4 076	261	977	—	—	256	275	710	133	1 405	5 481
10	81	2 158	309	1 595	9	10	202	145	545	66	1 816	3 974
258	381	6 354	352	5 930	—	—	399	553	863	316	6 799	13 153
94	147	2 088	126	2 760	—	—	104	148	235	83	2 991	5 079
83	136	1 953	116	2 661	—	—	51	58	213	67	2 786	4 739
11	11	135	10	99	—	—	53	90	22	16	205	340
230	143	4 173	347	1 898	4	3	246	445	385	151	2 497	6 670
87	172	1 295	135	4 003	—	—	139	224	233	44	4 271	5 566
1 167	2 827	15 544	1 357	54 035	2	3	848	1 719	2 322	489	56 246	71 790
537	2 260	30 917	1 441	9 119	9	10	4 778	9 937	6 523	1 376	20 492	51 409
378	482	8 903	500	8 759	—	—	451	653	897	321	9 733	18 696
66	99	2 034	265	1 011	4	3	150	226	276	110	1 350	3 384
13	26	260	12	134	—	—	73	137	80	33	304	564
1 234	2 999	16 839	1 492	58 038	2	3	987	1 943	2 555	533	60 517	77 356
2 248	5 866	58 953	3 710	77 061	15	16	6 439	12 946	10 831	2 373	92 396	151 349
1 995	5 029	54 031	3 669	73 241	6	6	6 358	12 035	10 736	2 314	87 696	141 027
1 743	4 588	50 302	3 638	64 745	9	5	6 401	11 745	10 964	2 249	78 744	129 046
1 638	4 399	46 936	3 541	56 413	11	7	6 403	11 293	11 096	2 193	69 908	116 842
1 536	4 252	43 614	3 427	47 755	14	9	6 409	10 838	11 237	2 059	60 661	104 275

alla slag samt trålar. — ³⁾ Ej inräknat i värdet av de särskilda redskapen. — ⁴⁾ Hit räknas även tagas endast sillgarn; andra driv- och sättgarn ingå i gruppen nät. — ⁵⁾ Här ingå vissa fraktfartyg.

Tab. 2. Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på

Fiskar och skaldjur	Fångst mängd, ton						Totalfångsten
	Ostkusten	Syd-kusten	Oresund	Katte-gatt och Skagerack	Nord-sjön ¹⁾		
1 Sill och strömming	19 011	9 119	54	35 859	33 378		97 421
2 Skarpsill	12	—	—	9 141	—		9 153
3 Torsk	3 998	16 507	835	6 354	2 008		29 702
4 Kolja	—	—	—	1 471	6 178		7 649
5 Vitling	—	—	—	2 310	1 136		3 446
6 Gräsej	—	—	—	711	760		1 471
7 Lyrtorsk	—	—	—	865	261		1 126
8 Långa	—	—	3	361	3 877		4 241
9 Lubb	—	—	—	—	159		159
10 Kummel	—	—	—	376	865		1 241
11 Rödspotta	0	74	21	476	521		1 092
12 Flundra	412	183	296	759	127		1 777
13 Bergtunga	—	—	—	173	42		215
14 Rødtunga	—	—	—	728	308		1 036
15 Piggvar	3	6	1	62	14		86
16 Slätvar	—	—	—	73	19		92
17 Sjötung	—	—	1	62	5		68
18 Hälleflundra	—	—	—	98	40		138
19 Näbbgädda	—	11	41	61	—		113
20 Makrill	—	10	35	11 278	1 348		12 671
21 Tonfisk	—	—	—	222	—		222
22 Sjurbygg	—	—	9	17	—		26
23 Marulk	—	—	—	293	28		321
24 Havskatt	—	—	—	183	52		235
25 Lax	792	313	0	28	—		1 133
26 Laxöring	55	15	0	18	—		88
27 Harr	5	—	—	—	—		5
28 Sik	854	3	—	—	—		857
29 Sjöklöja	78	—	—	—	—		78
30 Al	755	774	188	216	—		1 933
31 Abborre	486	7	4	—	—		497
32 Gädda	686	68	1	—	—		755
33 Lake	79	—	—	—	—		79
34 Braxen	258	—	—	—	—		258
35 Mört	122	3	—	—	—		125
36 Id	124	2	1	—	—		127
37 Haj	—	—	—	32	1		33
38 Rocka	—	—	—	7	3		10
39 Havskräfta	—	—	—	564	13		577
40 Nordhavsräka	—	—	—	758	—		758
41 Strandräka	—	—	1	7	—		8
42 Krabba	—	—	—	206	—		206
43 Hummer	—	—	—	252	—		252
44 Ostron	—	—	—	11	—		11
45 Blåmussla	—	—	—	471	—		471
46 Ej specificerade	51	6	1	517	162		737
47 Summa år 1951	27 781	27 101	1 492	75 020	51 805		182 699
48 " " 1950	27 775	26 162	1 557	79 683	51 498		186 675

¹⁾ Här ingå även fiskerna i avlägsnare farvatten: se texten. — ²⁾ Av svenska fiskare i Danmark, 2 539 ton till ett värde av 314 000 kr, år 1950 3 955 ton till ett värde av 457 000 kr.

olika fångstområden, mängd och värde, år 1951.

8	9	10	11	12	13	14	15	
Fångstvärde, 1000 kr								
Därav försäld i utlandet ²⁾	Ost- kusten	Syd- kusten	Öresund	Katte- gatt och Skagerack	Nord- sjön ¹⁾	Total- värdet	Därav vid försälj- ning i utlandet ²⁾	
14 935	11 344	4 515	46	13 233	14 626	48 764	5 672	1
595	6	—	—	5 225	—	5 231	250	2
225	1 554	5 526	441	3 552	1 103	12 176	151	3
1 090	—	—	—	949	3 792	4 741	1 060	4
185	—	—	—	1 064	478	1 542	144	5
72	—	—	—	248	254	502	14	6
0	—	—	—	457	117	574	0	7
30	—	—	3	320	2 388	2 711	11	8
13	—	—	—	—	46	46	3	9
118	—	—	—	421	959	1 380	188	10
48	0	93	35	712	749	1 589	93	11
47	355	180	256	511	94	1 376	59	12
1	—	—	—	189	45	234	3	13
85	—	—	—	905	376	1 281	74	14
9	5	10	1	135	35	186	16	15
—	—	—	—	114	29	143	—	16
—	—	—	3	168	16	187	—	17
11	—	—	—	213	67	280	25	18
0	—	5	18	20	—	43	0	19
789	—	9	21	5 322	602	5 954	385	20
—	—	—	—	265	—	265	—	21
—	—	—	7	18	—	25	—	22
21	—	—	—	172	13	185	8	23
30	—	—	—	150	28	178	14	24
3	4 649	1 697	0	181	—	6 527	1	25
—	228	56	0	69	—	353	—	26
—	7	—	—	—	—	7	—	27
—	1 466	5	—	—	—	1 471	—	28
—	162	—	—	—	—	162	—	29
—	2 921	2 802	532	616	—	6 871	—	30
—	373	4	3	—	—	380	—	31
—	1 397	129	2	—	—	1 528	—	32
—	121	—	—	—	—	121	—	33
—	164	—	—	—	—	164	—	34
—	43	1	—	—	—	44	—	35
—	61	1	0	—	—	62	—	36
—	—	—	—	30	1	31	—	37
33	—	—	—	2	1	3	22	38
—	—	—	—	494	11	505	—	39
0	—	—	—	3 509	—	3 509	0	40
—	—	—	2	35	—	37	—	41
—	—	—	—	392	—	392	—	42
1	—	—	—	1 761	—	1 761	3	43
—	—	—	—	30	—	30	—	44
—	—	—	—	50	—	50	—	45
660	70	2	0	293	70	435	474	46
³⁾ 19 001	24 926	15 035	1 850	41 825	25 900	109 036	³⁾ 8 670	47
³⁾ 24 546	22 629	13 531	1 262	40 788	23 388	101 598	³⁾ 8 832	48

Storbritannien, Nederländerna och Västtyskland försäld fisk. — ³⁾ Därjämte industrifisk; år 1951

Tab. 3. Saltsjöflskets avkastning, länsvis,

1			2	3	4	5	6	7	8	9
Fiskar och skuldjur			Norr- bottens län	Väster- bottens län	Väster- norrlands län	Gävle- borgs län	Uppsala län	Stock- holms län	Söder- manlands län	Öster- götlands län
1	Sill och strömming	1 ton	587	1 225	1 010	3 189	770	4 233	1 633	2 924
2		1000 kr	307	639	707	2 047	510	2 582	974	1 852
3	Skarpsill	1 ton	—	—	—	—	—	8	—	—
4		1000 kr	—	—	—	—	—	4	—	—
5	Torsk	1 ton	0	—	32	1	—	1 394	1	3
6		1000 kr	0	—	27	1	—	716	1	2
7	Kolja	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
8		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Vitling	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
10		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Gräsej	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
12		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Långa	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
14		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Rödspotta	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
16		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
17	Flundra	1 ton	—	—	—	—	—	10	4	8
18		1000 kr	—	—	—	—	—	11	6	8
19	Bergtunga	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
20		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Rödtunga	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
22		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Piggvar	1 ton	—	—	—	—	—	1	1	—
24		1000 kr	—	—	—	—	—	3	1	—
25	Makrill	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
26		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
27	Lax	1 ton	185	80	59	53	2	32	5	9
28		1000 kr	1 252	462	351	302	11	203	26	54
29	Laxöring	1 ton	17	7	16	5	—	1	0	0
30		1000 kr	81	27	66	16	—	4	0	1
31	Sik	1 ton	247	191	69	153	25	85	5	8
32		1000 kr	365	298	139	274	51	174	10	15
33	Siklöja	1 ton	78	0	—	—	—	—	—	—
34		1000 kr	162	0	—	—	—	—	—	—
35	Ål	1 ton	0	0	2	3	1	38	2	50
36		1000 kr	0	2	5	10	2	174	9	199
37	Abborre	1 ton	24	46	10	24	16	108	20	40
38		1000 kr	18	23	10	18	16	102	19	36
39	Gädda	1 ton	25	23	7	15	15	122	37	113
40		1000 kr	40	34	16	29	30	287	78	221
41	Lake	1 ton	10	19	3	8	4	14	2	7
42		1000 kr	13	20	6	12	8	30	3	12
43	Braxen	1 ton	5	3	3	3	6	143	45	42
44		1000 kr	1	1	2	2	4	94	25	28
45	Mört	1 ton	—	3	—	1	0	31	6	13
46		1000 kr	—	1	—	0	0	12	1	3
47	Id	1 ton	1	24	—	1	0	22	3	5
48		1000 kr	0	3	—	0	0	18	1	2
49	Nordhavsräka	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
50		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
51	Hummer	1 ton	—	—	—	—	—	—	—	—
52		1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
53	Andra el. ej specif.- cerade	1 ton	—	4	1	—	—	6	6	10
54		1000 kr	—	6	1	—	—	17	16	22
55	Summa år 1951	1 ton	1 179	1 625	1 217	3 456	839	6 248	1 770	3 232
56		1000 kr	2 289	1 516	1 330	2 711	632	4 381	1 170	2 455
57	„ „ 1950	1 ton	1 120	1 311	1 738	3 362	663	6 149	2 005	2 958
58		1000 kr	2 023	1 040	1 683	2 063	414	3 885	1 180	1 862

mängd och värde, år 1951.

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Kalmar län		Got-	Blekinge	Kristianstads län		Malmö-	Hallands	Göteborgs	Hela riket	Hela riket
Norra delen	Södra delen	lands län	län	Syd- kusten	Skåld.v.-Båstad	hus län	län	och Bohus län		
1 529	679	632	6 224	2 826	28	765	2 110	67 057	97 421	91 840
747	422	328	2 908	1 459	20	518	1 110	26 684	48 764	34 716
4	—	0	—	—	—	—	1 476	7 665	9 153	10 115
2	—	0	—	—	—	—	874	4 351	5 231	5 814
29	248	803	9 584	5 201	180	1 885	1 603	8 733	29 702	31 609
16	111	239	2 912	1 746	101	850	817	4 637	12 176	10 623
—	—	—	—	—	—	—	66	7 583	7 649	8 445
—	—	—	—	—	—	—	68	4 673	4 741	5 226
—	—	—	—	—	—	—	411	3 035	3 446	3 610
—	—	—	—	—	—	—	224	1 318	1 542	1 502
—	—	—	—	—	—	—	1	1 470	1 471	1 894
—	—	—	—	—	—	—	0	502	502	640
—	—	—	—	—	—	—	3	4 214	4 241	5 273
—	—	—	—	—	—	—	3	2 684	2 711	2 745
—	—	—	0	47	6	35	70	934	1 002	1 353
—	—	—	0	59	9	52	108	1 361	1 589	2 051
26	197	141	125	53	41	375	109	688	1 777	1 701
17	205	85	142	41	40	288	80	453	1 376	1 145
—	—	—	—	—	—	—	5	210	215	291
—	—	—	—	—	—	—	7	227	234	292
—	—	—	—	—	—	—	1	1 035	1 036	1 111
—	—	—	—	—	—	—	2	1 279	1 281	1 203
0	—	0	2	1	2	5	13	61	86	110
0	—	0	3	2	2	7	24	144	186	236
—	—	—	—	10	35	94	743	11 789	12 671	13 554
—	—	—	—	9	20	51	386	5 486	5 954	6 046
55	64	209	325	16	11	11	12	5	1 133	1 418
286	384	1 103	1 746	101	26	67	103	50	6 527	7 025
1	5	3	0	14	2	2	6	9	88	85
4	20	9	1	52	5	6	28	33	353	313
19	21	31	2	1	—	—	—	—	857	691
37	41	62	3	2	—	—	—	—	1 471	1 099
—	—	—	—	—	—	—	—	—	78	57
—	—	—	—	—	—	—	—	—	162	111
123	381	14	339	375	3	390	7	205	1 933	2 192
451	1 490	55	1 248	1 394	12	1 219	16	585	6 871	7 874
62	121	6	15	—	—	4	—	—	497	474
36	84	6	9	—	—	3	—	—	880	349
100	122	73	83	19	—	1	—	—	755	734
194	270	136	156	35	—	2	—	—	1 528	1 428
3	9	—	—	—	—	—	—	—	79	114
5	12	—	—	—	—	—	—	—	121	150
8	—	—	—	—	—	—	—	—	258	246
7	—	—	—	—	—	—	—	—	164	141
20	46	1	4	—	—	—	—	—	125	139
9	17	0	1	—	—	—	—	—	44	43
3	41	23	3	0	—	1	—	—	127	134
—	25	9	2	0	—	0	—	—	62	66
—	—	—	—	—	—	—	—	758	758	743
—	—	—	—	—	—	—	—	3 509	3 509	3 289
—	—	—	—	—	—	—	29	222	252	215
—	—	—	—	—	—	—	176	1 579	1 761	1 461
5	22	2	6	28	75	721	4 913	5 790	5 790	8 527
8	11	1	2	31	40	618	4 028	4 790	4 790	6 010
1 987	1 956	1 938	16 707	8 569	337	3 646	7 407	120 586	182 699	—
1 816	3 092	2 033	9 131	4 902	272	3 106	4 665	63 585	109 086	—
2 442	2 230	1 437	16 782	7 609	378	3 880	7 444	125 167	—	186 675
1 749	3 449	1 875	7 975	4 317	256	3 377	4 253	60 197	—	101 598

Tab. 4. Sill- och strömmingsfisket¹⁾ utom i Hallands

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
L ä n (område)	Antal yr- kes- fis- kare	Antal per- soner med fiske som binä- ring	Fiskeredskapens antal och anskaffningsvärde								Fiske- an-	
			Sill- och strömmings- notar		Skötar, sill- och strömmingsgarn		För ström- mingsfiske använda ryssajor		Tågvirke m. m. ²⁾	Hela värdet	Båtar med	
			Ant- tal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Ant- tal	Värde 1 000 kr	Värde 1 000 kr	1 000 kr	Däc- ka- de ³⁾	Öpp- na
1 Norrbottens	247	279	6	7	3 196	633	123	235	29	904	3	445
2 Västerbottens	242	386	—	—	4 226	849	38	59	24	932	5	377
3 Västernorrlands	334	305	—	—	6 309	1 630	—	—	99	1 729	93	445
4 Gävleborgs	631	118	27	10	9 477	2 358	2	3	268	2 639	116	413
5 Uppsala	134	46	—	—	1 925	461	—	—	56	517	43	67
6 Stockholms	685	1 098	200	154	13 900	1 986	—	—	289	2 429	206	990
7 Södermanlands	172	55	41	63	3 323	869	4	0	91	1 023	137	116
8 Östergötlands	309	490	94	137	5 675	682	—	—	116	935	93	294
9 Kalmar	611	230	73	94	11 062	1 318	2	23	191	1 026	275	335
10 Därav norra delen	356	98	73	94	6 147	840	2	23	150	1 107	99	276
11 » södra »	255	132	—	—	4 915	478	—	—	41	519	176	59
12 Gotlands	280	374	—	—	6 814	583	—	—	47	630	282	94
13 Blekinge	630	215	57	95	7 993	960	—	—	124	1 179	225	123
14 Kristianstads	219	90	21	4	3 234	250	—	—	25	279	56	58
15 Därav Sydkusten	191	66	21	4	3 025	238	—	—	23	265	51	36
16 » vid Kattegatt	28	24	—	—	209	12	—	—	2	14	5	22
17 Malmöhus	285	119	—	—	7 391	426	—	—	4	430	94	49
18 Ostkusten	3 753	3 416	450	488	66 910	11 473	169	320	1 231	13 512	1 284	3 590
19 Sydkusten	834	260	69	76	15 220	1 415	—	—	126	1 617	286	163
20 Öresund	102	52	—	—	1 458	75	—	—	2	77	53	11
21 Skåne-kusten vid Katte-gatt	90	77	—	—	937	42	—	—	4	46	5	42
22 Summa år 1951	4 779	3 805	519	564	84 525	18 005	169	320	1 363	15 252	1 628	3 806
23 » » 1950	5 015	3 887	541	565	87 403	12 458	176	354	1 207	14 534	1 595	3 663
24 » » 1949	5 463	4 274	614	625	91 186	12 456	217	361	1 130	14 572	1 590	3 885
25 » » 1948	5 908	4 431	638	655	96 705	12 278	200	370	1 061	14 364	1 607	4 030
26 » » 1947	6 327	4 587	636	654	103 072	11 863	201	365	922	13 804	1 525	4 152

¹⁾ Vid fiske med trål och snurrevadar, storryssjor samt bottengarn ha även fångster av sill och strömming not ²⁾ i tab. 1. — ³⁾ I båtaras värde inräknas jämväl värdet av icke fasta motorer. — ⁴⁾ Hit räknas även

samt Göteborgs och Bohus län, länsvis, år 1951.

14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
båtarnas antal och skaffningsvärde			Färsk sill eller strömming				Av fiskare beredd sill eller strömming ²⁾ ³⁾					
motor ⁴⁾	Båtar utan motor		Hela fångsten		Därav		Saltad		Surströmming		Rökt	
	An-tal	Värde 1000 kr	Ton	Värde 1000 kr	försäld eller förbrukad i färskt tillstånd Ton	av fiskare använd till beredning Ton	Ton	Värde 1000 kr	Ton	Värde 1000 kr	Ton	Värde 1000 kr
993	108	79	587	307	525	62	39	30	—	—	—	— 1
656	70	14	1 225	639	1 173	52	32	31	—	—	—	— 2
2 124	45	12	1 010	707	928	82	27	30	27	33	7	10 3
1 979	—	—	3 189	2 047	3 035	154	43	42	8	7	62	83 4
450	2	0	770	510	766	4	—	—	—	—	3	6 5
3 417	486	85	4 233	2 532	4 224	9	7	8	—	—	1	2 6
1 182	148	37	1 633	974	1 633	—	—	—	—	—	—	— 7
1 382	206	55	2 924	1 852	2 924	—	—	—	—	—	—	— 8
2 223	222	55	2 208	1 169	2 205	3	1	1	—	—	1	1 9
1 480	176	40	1 529	747	1 526	8	1	1	—	—	1	1 10
743	46	15	679	422	679	—	—	—	—	—	—	— 11
1 472	178	23	632	328	628	4	4	2	—	—	0	0 12
2 134	190	71	6 224	2 908	6 221	3	2	2	—	—	—	— 13
400	65	22	2 854	1 479	2 854	—	—	—	—	—	—	— 14
338	65	22	2 826	1 459	2 826	—	—	—	—	—	—	— 15
67	—	—	28	20	28	—	—	—	—	—	—	— 16
528	74	28	765	518	765	—	—	—	—	—	—	— 17
16 206	1 491	369	19 011	11 344	18 640	371	153	144	35	40	74	102 18
2 446	243	91	9 099	4 507	9 097	2	2	2	—	—	—	— 19
182	18	8	54	46	54	—	—	—	—	—	—	— 20
106	42	13	90	73	90	—	—	—	—	—	—	— 21
18 940	1 794	481	28 254	15 970	27 881	378	155	146	35	40	74	102 22
17 362	2 210	575	27 075	12 900	26 583	492	188	156	44	48	66	91 23
15 711	2 453	531	26 434	14 364	25 793	641	289	256	86	86	82	104 24
15 232	2 690	572	22 154	14 294	21 505	648	300	293	83	83	90	142 25
14 172	2 946	602	18 910	10 771	18 240	671	340	269	96	90	66	87 26

erhållits. Dessa ingå i denna tabell. Jämför sid. 14—16. — ²⁾ Mängden och värdet av den beredda varan. — ³⁾ Se halvdäckade båtar. — ⁴⁾ I Gävleborgs län bereddess dessutom 3 ton kryddad strömming till ett värde av 3 000 kr.

Tab. 5. Saltsjöflskets arkastning i Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län under varje månad år 1951.

Enligt statens jordbruksnämnds månadsstatistik.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Fiskar och skaldjur	Januari	Febru- ari	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Augusti	Sep- tember	Oktober	No- vember	De- cember	Hela året
Sill och strömming . . . ton	196	274	294	828	1 252	1 038	1 198	1 695	1 351	1 308	464	122	10 020
Torskfiskar	1 768	1 766	1 578	2 299	1 340	1 305	733	738	731	899	803	711	14 671
Torsk	1 768	1 765	1 578	2 299	1 340	1 305	733	738	731	899	803	711	14 670
Vitling	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—	—	0	0
Långa	0	1	—	—	—	—	0	0	0	—	—	0	1
Flundrefiskar	107	112	93	81	82	56	79	82	69	94	49	67	971
Rödspotta	34	18	12	15	17	8	8	12	6	7	4	4	145
Flundra	73	93	80	66	63	43	70	70	63	87	45	63	816
Övriga	0	1	1	0	2	5	1	0	0	0	0	0	10
Makrill	—	—	—	—	1	25	11	25	18	7	1	—	88
Ål	1	1	2	6	21	17	26	69	129	447	304	53	1 075
Laxfiskar	7	10	34	96	100	33	5	3	39	50	15	8	400
Lax	7	10	34	94	99	33	4	1	36	47	13	6	384
Övriga	0	0	0	2	1	0	1	2	3	3	2	2	16
Övriga havsfiskar . . .	—	—	1	1	36	12	—	6	5	1	—	—	62
Övriga söt- eller bräck- vattensfiskar	2	3	4	15	24	10	10	9	7	7	7	6	104
Skaldjur	—	—	0	0	0	0	1	—	0	0	0	—	1
Nordhavsräka	—	—	—	0	0	0	1	—	—	—	—	—	1
Övriga	—	—	0	—	—	0	0	—	0	0	0	—	0
Ej specificerade . . .	5	2	1	1	—	0	—	0	—	—	0	1	10
Samma ton	2 086	2 169	2 007	3 327	2 856	2 496	2 063	2 627	2 349	2 813	1 643	967	27 402
Fångstens totalv. 1000 kr	988	1 051	1 046	1 818	1 790	1 380	1 194	1 492	1 726	8 037	1 932	767	18 251

Tab. 6. Fisket vid vissa lax- och sikfiske m. m. år 1951.

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Vattendrag (Län)		Antal binn- ringfiskare Antal vikes- fiskare 1)	Antal binn- ringfiskare	Redskap, antal				Red- skapens anskaff- nings- värde kr	Antal	F å n g s t								
				No- tar	Nät	Rys- sior	An- nan- red- skap			Lax		Laxöring		Sik		Nejonöga		Hela fångst- värdet kr
										Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	
Dalälven	(Uppsala länsdel)	3	249	4	52	2	190	16 400	140	900	7 400	600	2 200	—	—	7 000	17 500	27 100
Mörrumsån	(Blekinge »)	4	10	—	—	—	75	21 600	954	9 500	65 200	1 400	5 600	—	—	—	—	70 800
Klarälven	(Värmlands län)	10	20	1	288	14	2	26 100	1 300	3 900	21 400	—	—	—	—	—	—	21 400
Ljusnan	(Gävleborgs länsdel)	—	40	5	80	—	1	10 600	3 011	24 600	147 600	600	3 100	200	300	—	—	151 000
Ljungan	(Västernorr. länsdel)	—	132	30	28	—	—	32 700	600	6 400	40 400	200	1 100	7 600	15 300	—	—	56 800
Indalsälven	(» »)	6	525	127	38	6	10	105 400	6 578	58 200	400 100	5 400	26 700	37 200	80 300	1 100	1 400	508 500
Ångermanälven ²⁾	(» »)	—	191	53	12	—	—	70 700	2 491	21 300	138 300	1 500	7 000	1 900	4 800	—	—	149 600
Faxälven	(» »)	—	2	—	3	—	—	200	22	200	1 100	10	60	—	—	—	—	1 160
Gide älv	(» »)	1	9	—	3	8	25	8 400	132	1 200	7 600	100	400	1 500	2 300	500	1 000	11 800
Indalsälven	(Jämtlands länsdel)	—	16	8	11	—	—	1 800	208	1 500	10 200	10	40	—	—	—	—	10 240
Lögde älv	(Västerbottens län)	..	..	..	..	..	..	..	41	300	1 800	200	600	—	—	—	—	2 400
Öre »	(» »)	..	..	..	..	..	..	..	25	300	1 500	—	—	—	—	—	—	1 500
Ume »	(» »)	..	..	..	..	..	..	..	2 985	21 900	126 800	3 900	11 700	—	—	—	—	138 500
Vindelälven	(» »)	..	..	..	..	..	..	..	222	1 800	10 200	2 600	8 500	—	—	—	—	18 700
Skellefte »	(» » länsdel)	..	..	39	57	..	..	22 200	524	4 500	28 300	200	800	—	—	—	—	29 100
Byske » ⁴⁾	(» län)	..	..	..	..	..	..	..	77	300	1 200	—	—	—	—	—	—	1 200
Lule »	(Norrbottens »)	..	..	..	..	..	..	..	..	36 900	..	—	—	—	—	—	—	..
Kalix »	(» »)	..	..	..	..	..	..	..	..	9 400	..	—	—	—	—	—	—	..
Torne »	(» »)	..	..	..	..	..	..	..	.. ⁵⁾	11 700	..	—	—	—	—	—	—	..

¹⁾ Ej inräknat personalen vid avelsfiske. — ²⁾ Därav sportfiskare: Dalälven (Uppsala länsdel) 240 st. Ljungan (Västernorrlands län) 38 st. samt Indalsälven (Västernorrlands länsdel) 39 st. — ³⁾ Fisket vid Lövviksholmarna har från och med år 1951 överförts till saltjönsfiskestatistiken — ⁴⁾ Endast Fällfors laxfiske. — ⁵⁾ Ofullständiga uppgifter.

Sveriges officiella statistik¹

(Fullständig förteckning över samtliga i denna serie ingående berättelser finnes i Statistisk årsbok.)

Folkmängden och dess förändringar, av statistiska centralbyrån.

Folkräkningen: 1910: I—IV; 1920: I—V; 1930: I—IX; 1940: I—III; 1945: I, II: 1—3, III: 1—3, IV—VI, VII: 1, VIII: 1—2, IX, X: 1—2; 1950: I. [Litt. A.]

Särskilda folkräkningen 1935/36: I—VIII.

Folkmängden inom administrativa områden: Åren 1910—1951. [Litt. A.]

Befolkningsrörelsen: Åren 1911—1949; översikt för 1901—1910; 1911—1920; 1921—1930; 1931—1940. [Litt. A.]

Ut- och invandring: Åren 1911—1938. [Litt. A.]

Dödsorsaker: Åren 1911—1949.

Dödlighets- och livslängdstabeller för årtiondena 1901—1910; 1911—1920; 1921—1930; 1931—1940.

Hälsö- och sjukvård.

Allmän hälsö- och sjukvård, av medicinalstyrelsen: Åren 1911—1950. [Litt. K.]

Det civila veterinärväsendet, av medicinalstyrelsen: Åren 1916—1945; av veterinärstyrelsen: åren 1946—1949.

Sinnessjukvården i riket, av medicinalstyrelsen: Åren 1911—1939. [Litt. K.]

Hälsö- och sjukvård vid armén, av arméförvaltningens sjukvårdstyrelse: Åren 1911—1930.

Hälsö- och sjukvård vid armén samt flygvapnet, av arméförvaltningens sjukvårdstyrelse och flygstyrelsen: Åren 1931—1936 (betr. flygvapnet i årg. 1931 även uppg. för tiden $\frac{1}{4}$ 1926— $\frac{1}{4}$ 1930).

Hälsö- och sjukvård vid armén och flygvapnet samt veterinärvård vid armén, av arméförvaltningens sjukvårdstyrelse, chefen för flygvapnet och överfältveterinären: Åren 1937—1942.

Hälsö- och sjukvården vid marinen, av marinöverläkaren: Åren 1911/1912—1942.

Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén, av försvarets sjukvårdsförvaltning och överfältveterinären: Åren 1943—1944.

Hälsö- och sjukvård vid försvaret, av försvarets sjukvårdsförvaltning: Åren 1945—1950.

Veterinärvård vid armén, av överfältveterinären: Åren 1945—1950.

Lantmäteri, av lantmäteristyrelsen: Åren 1911—1950. [Litt. O.]

Jordbruk och binärningar, av statistiska centralbyrån.

Jordbruk och boskapskötsel: Åren 1913—1937, 1940—1951. [Litt. N.]

Ärsväxten, preliminär redogörelse: Åren 1911—1952. [Litt. N.]

Mejerihantering: Åren 1913—1939.

Fiske: Åren 1914—1950.

Jordbruksräkningen: Åren 1927, 1932, 1937 och 1944.

Arealinventeringen, kreatursräkningen och trädgårdsinventeringen år 1943.

Arealinventeringen och kreatursräkningen år 1945.

Skogshushållning.

Domänverket, av domänstyrelsen: Åren 1922—1950.

Det enskilda skogsbruket, av skogstyrelsen: Åren 1942—1950.

Industri och bergshantering, av kommerskollegium.

Industri: Åren 1911—1949. [Litt. D.]

Bergshantering: Åren 1911—1950. [Litt. C.]

Sveriges utbyggda vattenkraft år 1930, specialundersökning.

Handel, av kommerskollegium: Åren 1911—1950; 1951: II. [Litt. F.]

Sjöfart, av kommerskollegium: Åren 1911—1950. [Litt. E.]

Lotsverket, av lotsstyrelsen: Åren 1911—1951. [Litt. T.]

Allmänna väg- och vattenbyggnader, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen: Åren 1911—1939, [Litt. S.]

Väg- och vattenbyggnadsverket, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen: Åren 1944—^{**} 1947. [Forts. på: Allmänna väg- och vattenbyggnader.]

Järnvägar, av järnvägsstyrelsen.

Statens järnvägar: Åren 1911—1950. [Litt. L.]

Bihang: Vagnslastgodstrafiken å statens järnvägar: Åren 1913, 1916, 1919, 1924, 1929, 1934, 1937. [Litt. L.]

Allmän järnvägsstatistik: Åren 1911—1951. [Litt. L.]

Postverket, av generalpoststyrelsen: Åren 1911—1951. [Litt. M.]

¹ Littera nedan avse serier i Bidrag till Sveriges officiella statistik.

Telefon och telegraf, av telegrafstyrelsen: åren 1911—1943. [Litt. I.]

Telefon, telegraf och radio, av telegrafstyrelsen: åren 1944—1950/1951.

Statens vattenfallsverk, av vattenfallsstyrelsen: åren 1920—1951.

Sparbanker.

Allmän sparbanksstatistik, av statistiska centralbyrån: åren 1911—1950. [Litt. Y: I.]

Försäkringsväsen.

Allmänna pensionsförsäkringen, av pensionsstyrelsen: åren 1918—1936.

Folkpensioneringen: åren 1937—1938. [Forts. på: Allmänna pensionsförsäkringen.]

Riksförsäkringsanstalten, av anstalten: åren 1911—1950.

Registrerade sjukkassor, av socialstyrelsen: åren 1911—1930.

Erkända sjukkassor, av pensionsstyrelsen: åren 1938—1950.

Enskilda försäkringsanstalter, av försäkringsinspektionen: åren 1912—1950.

Olycksfall i arbete,¹ av socialstyrelsen: åren 1910—1917; av riksförsäkringsanstalten: åren 1918—1948 (jämte reviderade sammandrag 1918—1922, 1923—1928, 1929—1933, 1934—1938, 1939—1943).

Arbetsmarknad samt arbets- och löneförhållanden,¹ av socialstyrelsen.

Arbetsinställelser och kollektivavtal samt förlikningsmännens verksamhet: åren 1923—1938.

Arbetslösheten inom fackförbunden samt därmed sammanhängande bestämmelser i förbundsstadgar och kollektivavtal (utgiv. 1931).

Lönestatistik årsbok för Sverige: årg. 1929—1950.

Skogsbygdens arbets- och levnadsvillkor: I—II (utgiv. 1937—1938).

Undersökning rörande löneläget och lönevariationerna inom jordbruket: åren 1935—1936.

Undersökningar rörande vissa arbetstidsförhållanden inom bagerinäringen samt hotell- och restaurangnäringen (utgiv. 1938).

Arbetsstidsförhållandena inom detaljhandeln (utgiv. 1933).

Undersökningar rörande arbetstidsförhållanden och lönevillkor för privatanställda (utgiv. 1938).

Arbetsförhållandena inom det husliga arbetets område (utgiv. 1936).

Arbetsförhållandena inom det husliga arbetet å landsbygden (utgiv. 1939).

Anställnings- och avlöningsförhållandena för lägre personal i allmän tjänst (utgiv. 1931).

Inresta utlänningar: åren 1938—1939.

Priser och konsumtion,¹ av socialstyrelsen.

Detaljpriser och indexberäkningar: åren 1913—1930.

Levnadskostnaderna i Sverige: åren 1913—1914: I—III.

Livsmedelsförbrukningen inom mindre bemedlade hushåll under krisåren 1914—1918.

Levnadskostnaderna på landsbygden i Sverige vid år 1920.

Levnadskostnaderna i städer och industriorter omkring år 1923.

Levnadsvillkor och hushållsvanor i städer och industriorter omkring år 1933.

Hushållsbudgeter och livsmedelskonsumtion i städer och tätorter: åren 1940—1942.

Byggnadsverksamhet och bostadsförhållanden,¹ av socialstyrelsen där ej annat anges.

1912—14 års allmänna bostadsräkningar: I—II.

Allmänna bostadsräkningen år 1920.

Hyresräkningen år 1924: I och II; 1926.

Allmänna bostadsräkningen år 1933 och därmed sammanhängande undersökningar.

Bostäder och hushåll. Enligt allmänna bostadsräkningen 1945 och därtill anslutna undersökningar.

Byggnadsverksamheten i rikets stadssamhällen: åren 1912—1920. [Seriens fortsättning ingår i Sociala meddelanden.]

Byggnadsverksamheten i Sverige: åren 1937—1948.

Bostadsbyggandet i Sverige, av bostadsstyrelsen: åren 1940 och 1950.

Socialvård.¹

Fattigvården, av statistiska centralbyrån: åren 1918—1935; av socialstyrelsen: åren 1936—1949.

[Litt. U.]

Samhällets barnavård, av statistiska centralbyrån: åren 1928, 1931, 1934; av socialstyrelsen: åren 1937, 1940, 1943, 1946, 1949—1950. [Litt. U.]

Ekonomiska och ideella föreningar,¹ av socialstyrelsen.

Kooperativ verksamhet i Sverige: åren 1908—1949.

Inkomst och förmögenhet, av statistiska centralbyrån.

Skattetaxeringarna: åren 1922—1943.

Skattetaxeringarna samt inkomstfördelningen inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1944—1948.

Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1949—1951.

¹ Dessa publikationer ha tidigare (t.o.m. 1947) förts under den gemensamma rubriken »Socialstatistik». För vinnande av större överskådighet har denna rubrik numera uppdelats i de här angivna rubrikerna.

Rättsväsen, av statistiska centralbyrån.

Domstolarnas och de exekutiva myndigheternas verksamhet: åren 1913—1918, 1921—1947. [Litt. B.]
Brottsligheten: åren 1913—1948. [Litt. B.]

Olyckor vid trafik med motorfordon åren 1935—1938. [Årg. 1935 = Statistiska meddelanden.
Ser. A. Bd V: 2. Fortsättes av: Vägtrafikolyckor.]

Vägtrafikolyckor: åren 1939—1950. [Forts. på: Olyckor vid trafik med motorfordon.]

Fångvården, av fängvårdsstyrelsen: åren 1911—1947. [Litt. G.]

Undervisning, av skolöverstyrelsen där ej annat anges.

Det högre skolväsendet: läsåren 1927/1928; 1935/1936 jämte översikt för läsåren 1928—1935.

Lärarutbildningen, av ecklesiastikdepartementet: läsåren 1916/1917—1919/1920; av skolöverstyrelsen: 1920/1921, 1921/1922, 1927/1928, 1928/1929—1938/1939.

Yrkesundervisningen: åren 1919—1922; 1928/1929; 1936/1937 jämte översikt för läsåren 1929—1936.

Allmänna val, av statistiska centralbyrån.

Riksdagsmannavalen: åren 1909—1948. [Litt. R.]

Kommunala valen: åren 1919, 1920, 1922/1923, 1926/1927, 1930/1931, 1934/1935, 1938, 1942, 1946, 1950.

Finanser.

Accispliktiga näringar, av kontrollstyrelsen: åren 1911/1912—1951. [Litt. V.]

Rusdrycksförsäljningen m. m., av kontrollstyrelsen: åren 1923—1951.

Kommunernas finanser, av statistiska centralbyrån: åren 1918—1948, 1949: I, 1950: I. [Litt. U.]

Statistiska meddelanden

Ser. A. Tillfälliga statistiska undersökningar, av statistiska centralbyrån där ej annat anges
Band IV: 1. Jordbrukskassorna och centralkassorna för jordbrukskredit åren 1916—1923;
2. Brödsädsförbrukningen vid vissa mindre jordbruk (utgiv. 1928); 3. Försörjnings- och trolöshetsbrotten åren 1921—1927; 4. Undersökning angående mejerihanteringen (utgiv. 1930); 5. Svinräkningen den 15 sept. 1930; 6. Inventeringen av vete och råg den 1 febr. 1931; 7. Svinräkningen den 15 sept. 1931; 8. Kyrkofullmäktigvalen år 1931; 9. Svinräkningen den 15 sept. 1932; 10. 1931 års företagsräkning, av kommerskollegium. Band V: 1. Undersökning angående foderförsörjningen åren 1935—36; 2. Olyckor vid trafik med motorfordon år 1935; 3. Jordbrukets skuldsättning år 1933; 4. Pälsdjursräkningen den 15 sept. 1937; 5. Jordbrukskassorna och centralkassorna för jordbrukskredit åren 1924—1937; 6. Undersökning angående skogsavverkningen år 1937; 7. Pälsdjursräkningen den 30 sept. 1939; 8. Den animaliska produktionen år 1937/1938. Band VI: 1. Priser och taxeringsvärden å jordbruksfastigheter $\frac{1}{10}$ 1938— $\frac{30}{100}$ 1944; 2. Pälsdjursräkningen den 30 sept. 1945; 3. Brottslighetens utveckling åren 1913—1947; 4. Minnesskrift med anledning av den svenska befolkningsstatistikens 200-åriga bestånd.

Ser. C. Månadsstatistik över handeln, av kommerskollegium: åren 1913—1951; 1952: 1—12.

Ser. D. Järnvägsstatistiska meddelanden, av järnvägsstyrelsen: åren 1912—1951; 1952: 1—10.

Ser. E. Uppgifter om bankerna, av bankinspektionen: åren 1912—1951; 1952: 1—12.

Ser. F. Sociala meddelanden, av socialstyrelsen (kommerskollegii avdelning för arbetsstatistik) åren 1912—1952; 1953: 1.

Statistisk årsbok för Sverige, *Statistical Abstract of Sweden*, av statistiska centralbyrån: årg. 1914—1952.

Årsbok för Sveriges kommuner, av statistiska centralbyrån: årg. 1918—1952.

Statistisk tidskrift, *Statistical review*, av statistiska centralbyrån. N. F. Årg. 1 (1952); 2 (1953): 1.